

**Uniwersytet
SWPS**

Ocena programowa

Profil praktyczny

Raport Samooceny

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej oceniany kierunek studiów:

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny
ul. Chodakowska 19/31
03-815 Warszawa

Kierunek studiów:

kulturoznawstwo, studia pierwszego stopnia, profil praktyczny

Warszawa

01.10.2021 r.

Nazwa ocenianego kierunku studiów: kulturoznawstwo

1. Poziom studiów: studia pierwszego stopnia
2. Forma studiów: stacjonarna
3. Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek: nauki o kulturze i religii

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów

Studia pierwszego stopnia – kwalifikacja pełna na poziomie 6 PRK

Symbol efektu	Treść efektu
	Wiedza. Absolwent(ka) w zaawansowanym stopniu zna i rozumie:
KLT1_W01	umieszczenie kulturoznawstwa w dziedzinie nauk humanistycznych oraz jego związku z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi;
KLT1_W02	przedmiot i zakres badań nauk o kulturze i religii, zwłaszcza w obszarach zorientowanych na zastosowanie praktyczne;
KLT1_W03	podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa;
KLT1_W04	podstawową terminologię związaną z wybranymi sferami działalności kulturowej, zorientowaną zwłaszcza na zastosowanie praktyczne;
KLT1_W05	wybrane metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla kulturoznawstwa;
KLT1_W06	etyczne uwarunkowania prowadzenia badań oraz jest świadomy(a) możliwości wykorzystania wyników tych badań na potrzeby społeczne bądź komercyjne;
KLT1_W07	etyczne, społeczne oraz prawne uwarunkowania działalności zawodowej opartej na praktycznych zastosowaniach wiedzy kulturoznawczej;
KLT1_W08	podstawowe mechanizmy działania, zasady tworzenia i strategie rozwoju współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych funkcjonujących w obszarze kultury, w tym ekonomiczne i prawne aspekty działania sektora kreatywnego, a także ich związku z działalnością biznesową;
KLT1_W09	wybrane techniki i metodologie projektowe, możliwość ich zastosowania, a także związane z nimi ograniczenia oraz wybrane trendy rozwojowe;
KLT1_W10	podstawowe metody i techniki pracy zespołowej;
KLT1_W11	teorie, techniki i metody projektowania kulturowych i społecznych innowacji, a także prawne i biznesowe uwarunkowania wdrażania zaprojektowanych rozwiązań;

KLT1_W12	typowe rodzaje struktur i instytucji społecznych (kulturowych, politycznych, prawnych, ekonomicznych etc.), a także typowe rodzaje więzi społecznych ważnych z perspektywy kulturoznawstwa;
KLT1_W13	społeczne i kulturowe wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym;
KLT1_W14	prawne uwarunkowanie własności intelektualnej.
	Umiejętności. Absolwent(ka) potrafi:
KLT1_U01	wykorzystywać wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk kulturowych oraz społecznych;
KLT1_U02	wyszukiwać, selekcjonować i weryfikować informacje, wykorzystując do tego różne źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy, oraz analizować je w sposób krytyczny i syntetyczny;
KLT1_U03	merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować na tej podstawie własne wnioski;
KLT1_U04	prawidłowo analizować i interpretować zjawiska i wydarzenia kulturowe oraz społeczne specyficzne dla kulturoznawstwa;
KLT1_U05	przewodzić badania niezbędne do opracowania diagnoz potrzeb konsumentów i odbiorców kultury;
KLT1_U06	prawidłowo posługiwać się systemami normatywnymi w celu rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego;
KLT1_U07	komunikować się z otoczeniem społecznym, kulturowym i biznesowym przy użyciu specjalistycznej terminologii z zakresu kulturoznawstwa;
KLT1_U08	porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjno-informacyjnych ze specjalistami, posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą;
KLT1_U09	przygotowywać typowe prace pisemne dotyczące zagadnień szczegółowych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych i źródeł;
KLT1_U10	przygotować typowe raporty z wykonanej pracy, wykorzystując w tym celu przeprowadzone badania, wraz z omówieniem ich wyników;
KLT1_U11	przygotowywać i zaprezentować typowe wystąpienia publiczne dotyczące zagadnień szczegółowych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych i źródeł;
KLT1_U12	projektować komunikację marketingową i kampanię medialną w oparciu o diagnozę potrzeb konsumentów i odbiorców kultury;

KLT1_U13	brać udział w debacie – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich;
KLT1_U14	posługiwać się wybranymi technikami i metodologiami projektowymi;
KLT1_U15	pracować w interdyscyplinarnym i wielokulturowym zespole i przyjmować w nim różne role (w tym również rolę lidera odpowiedzialnego za efekty pracy);
KLT1_U16	prawidłowo zdefiniować priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania;
KLT1_U17	samodzielnie planować i realizować typowe projekty związane z wybranymi sferami działalności kulturalnej, społecznej i biznesowej;
KLT1_U18	uczestniczyć w procesach związanych z projektowaniem innowacji w kulturze;
KLT1_U19	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;
KLT1_U20	wykorzystywać podstawowe techniki i strategie edukacyjne, w tym również w celu uczenia innych;
KLT1_U21	rozpoznać istotność kształcenia ustawicznego dla rozwoju osobistego i zawodowego.
	Kompetencje społeczne. Absolwent(ka) jest gotów(gotowa) do:
KLT1_K01	poddawania krytycznej ocenie własnych umiejętności i wiedzy, a także celów swoich i zespołowych oraz sposobów ich osiągnięcia, a także własnych zachowań;
KLT1_K02	krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form;
KLT1_K03	uznania znaczenia wiedzy kulturoznawczej w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów, także z obszaru innych dyscyplin oraz dziedzin, w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem danego problemu;
KLT1_K04	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego;
KLT1_K05	inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, zwłaszcza w zakresie równego dostępu do kultury;
KLT1_K06	uczestniczenia w przygotowaniach i realizacji projektów społecznych i społeczno-biznesowych;

KLT1_K07	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy;
KLT1_K08	prawidłowego identyfikowania i rozstrzygania dylematów etycznych związanych ze sferą działań zawodowych;
KLT1_K09	wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym.

Skład zespołu przygotowującego raport samooceny

Imię i nazwisko	Tytuł lub stopień naukowy/stanowisko/funkcja pełniona w uczelni
Mirośław Filiciak	doktor habilitowany / profesor Uniwersytetu SWPS / Dyrektor Instytutu Nauk Humanistycznych; Kierownik Katedry Kultury i Mediów
Martyna Obarska	magister / Pełnomocniczka Dziekana WNH w Warszawie ds. współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym / Koordynatorka kierunku Kulturoznawstwo (profil praktyczny)
Karol Jachymek	doktor / adiunkt / Prodziekan Wydziału Nauk Humanistycznych w Warszawie ds. studenckich

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów	2
Skład zespołu przygotowującego raport samooceny	6
Prezentacja uczelni	9
Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu praktycznym	10
Kryterium 1. Konstrukcja programów studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	10
1.1 Powiązanie koncepcji kształcenia z misją i głównymi celami strategicznymi Uniwersytetu SWPS	10
1.2 Związek kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową	11
1.3 Sylwetki absolwentów i przewidywane miejsca ich zatrudnienia	14
1.3.1 Przykładowe profile zawodowe absolwentów	15
1.4 Cechy wyróżniające koncepcję kształcenia oraz wykorzystanie wzorców krajowych i międzynarodowych	16
1.5 Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się, z ukazaniem ich związku z koncepcją, poziomem oraz profilem studiów, a także z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany	18
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	20
2.1 Treści programowe	20
2.2 Metody kształcenia	25
2.2.1 Metody kształcenia na odległość	27
2.3 Dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb	27
2.4 Praktyki	27
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	29
3.1 Wymagania stawiane kandydatom i warunki rekrutacji	29
3.2 Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni i w procesie uczenia się poza systemem studiów	29
3.3 Zasady, warunki i tryb dyplomowania	29
3.4 Sposoby oraz narzędzia monitorowania i oceny postępów studentów	31
3.5 Zasady i metody sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się	32
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	34
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	36
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	39
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	41
7.1 Umiędzynarodowienie procesu kształcenia	41
7.2 Skala i zasięg mobilności i wymiany międzynarodowej studentów i kadry	41

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	43
8.1 Wsparcie osób z niepełnosprawnościami	43
8.2 Kadra	43
8.3 Wsparcie studentów w aktywności zawodowej	44
8.4 Kontynuacja nauki	45
8.5 Stypendia, wsparcie i pomoc materialna	45
8.6 Obsługa administracyjna, rozpatrywanie skarg i wniosków	46
8.7 Bezpieczeństwo studentów, przeciwdziałanie dyskryminacji i przemocy	47
8.8 Współpraca z samorządem	47
8.9 Rozwój i doskonalenie form wsparcia studentów	47
8.10 Inne możliwości rozwoju	48
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	49
9.1 Informacja o studiach	49
9.2 Jakość informacji o studiach	50
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	51
10.1 Doskonalenie programu studiów	51
Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów	54
Analiza SWOT programu studiów	54
Część III. Załączniki	57
Załącznik 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów	58

Prezentacja uczelni

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny (nazwa skrócona Uniwersytet SWPS) jest uczelnią niepubliczną założoną w roku 1996, która przez pierwszych 19 lat funkcjonowała pod nazwą Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. Po uzyskaniu w 2015 roku szóstego uprawnienia do nadawania stopnia doktora, uczelnia – jako pierwsza niepubliczna w kraju – przekształciła się w uniwersytet przymiotnikowy. Poza siedzibą główną mieszczącą się w Warszawie, uczelnia prowadzi działalność badawczo-dydaktyczną w czterech filiach – w Sopocie, Poznaniu, Katowicach i we Wrocławiu. Kształci aktualnie 14760 studentów na łącznie 35 kierunkach studiów pierwszego, drugiego, w szkole doktorskiej oraz na jednolitych studiach magisterskich. Kierunki te sytuują się w trzech dziedzinach nauki: nauk społecznych, nauk ścisłych i przyrodniczych, nauk humanistycznych oraz w dziedzinie sztuki. Do nauk humanistycznych, poza kulturoznawstwem, należą filologia oraz studia azjatyckie: Chiny i Azja Wschodnia.

Uzyskanie rangi uniwersytetu było możliwe dzięki wysokiej jakości działalności naukowej uczelni. Uniwersytet posiada 3 uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego (w dyscyplinach: psychologia, nauki prawne, nauki o kulturze i religii) oraz 6 uprawnień do nadawania stopnia doktora (w dyscyplinach: psychologia, nauki prawne, nauki socjologiczne, nauki o polityce i administracji, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii).

Uniwersytet SWPS od wielu lat prowadzi edukację w zakresie szeroko rozumianego projektowania skoncentrowanego na człowieku i jego potrzebach, wychodząc z założenia, że dobrze zaprojektowana innowacja – zarówno produkt, jak i usługa, proces lub interwencja – jest w stanie poprawiać jakość życia. Dlatego w ofercie uczelni można znaleźć m.in. studia, szkolenia i studia podyplomowe z obszarów takich jak Wzornictwo, UX Research & Design, Psychologia sztucznej inteligencji czy Service Design. Na studiach kulturoznawczych o profilu praktycznym, specjalność **Projektowanie innowacji** (od roku akademickiego 2016/2017) kształceni są specjaliści zaopatrzeni w wiedzę humanistyczną, a także w liczne umiejętności i kompetencje społeczne, gotowi do diagnozowania rzeczywistości i animowania zmian w dominującym obszarze gospodarki – czyli usługach. Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych (obecnie Wydział Nauk Humanistycznych), prowadzący studia kulturoznawcze, w 2017 uzyskał kategorię naukową A w ramach oceny parametrycznej przeprowadzonej przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych.

Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu praktycznym

Kryterium 1. Konstrukcja programów studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

1.1 Powiązanie koncepcji kształcenia z misją i głównymi celami strategicznymi Uniwersytetu SWPS

Koncepcja kształcenia na kierunku kulturoznawstwo o profilu praktycznym, specjalność **Projektowanie innowacji**, na studiach pierwszego stopnia powstała w 2016 roku. W toku prac nad programem studiów zrodził się pomysł, aby w celach wizerunkowo-rekrutacyjnych ten innowacyjny model studiów kulturoznawczych – oparty na działaniach projektowych, interdyscyplinarnym podejściu i pracy zespołowej – nazwać **School of Ideas**. Nawiązywać to miało do siostrzanego projektu Uniwersytetu SWPS – School of Form (Wydział Wzornictwa w Warszawie). Nazwa SOI, komunikowana do kandydatów i kandydatek na studia, odzwierciedlać miała istotę specjalności, będącej wszak praktyczną szkołą kulturowych idei, innowacyjnych, zaangażowanych pomysłów i rozwiązań, mających za zadanie zmieniać i poszerzać istniejącą rzeczywistość społeczno-kulturową. W 2017 roku program specjalności **Projektowanie innowacji** został zatwierdzony przez senat uczelni. Decyzja o uruchomieniu naboru na studia wynikała z głębokiego przekonania – artykułowanego podczas konsultacji z podmiotami zewnętrznymi – że umiejętności i wartości, w które wyposażeni zostają studenci i studentki studiów kulturoznawczych, mogą być cenne dla rynku pracy, jednak wybrane modele kariery wymagają pewnych kompetencyjnych uzupełnień. Uruchomienie programu studiów zwięździło ponadto prace zespołu Katedry Kultury i Mediów nad doskonaleniem programów studiów na kierunku kulturoznawstwo zgodnym z założeniami Strategii Uczelni na lata 2017-2022. Pracom tym przyświecało hasło przewodnie strategii Uniwersytetu SWPS „My, Uniwersytet” podkreślające wagę wspólnoty wszystkich osób związanych z uczelnią, którym bliskie są takie wartości jak odwaga, otwartość i odpowiedzialność, a zwłaszcza zgodne z nimi działanie na rzecz zmiany świata poprzez edukację i badania naukowe, prowadzone z myślą o praktycznym zastosowaniu zdobytej wiedzy. Wspólnotowość ta ukierunkowana jest nie tylko na działalność w wymiarze badawczo-dydaktycznym, ale wyznacza też ramy obecności Uczelni w sferze publicznej i formy zaangażowania w sprawy społeczne.

Dla kandydatek i kandydatów na studia kulturoznawcze o profilu praktycznym przygotowana została więc oferta bazująca na zaawansowanej kulturoznawczej ramie teoretycznej, inaczej jednak niż w wypadku profilu ogólnoakademickiego rozkładająca akcenty poprzez wpisanie tego aparatu pojęciowego w analizy wykorzystujące narzędzia pracy projektowej, oparte na metodyce design thinking. Studentki i studenci poznają kulturoznawcze narzędzia realizując grupowe projekty semestralne. Program specjalności **Projektowanie innowacji** w stosunku do programu ogólnoakademickiego inaczej rozkłada akcenty pomiędzy nauką i praktyką, zachowując jednak obecność tej pierwszej, a także kulturoznawczy etos – w ramach kształcenia na profilu praktycznym zależy nam na rozbudzeniu aspiracji oraz podejściu, zgodnie z którym absolwenci mają nie tylko być atrakcyjni dla pracodawców, ale też stopniowo zmieniać rynek pracy. Absolwenci takich studiów nie tylko posiadają umiejętność analizy i zaangażowanego opisu otaczającej rzeczywistości, ale potrafią też przeprowadzić diagnozę kultury, prognozować kierunki jej przemian i aktywnie na nie wpływać przez przygotowanie projektów społecznych interwencji, projektowanie usług i innowacji, wpisujących się w myślenie o badaniach kultury po tzw. zwrocie edukacyjnym i zwrocie projektowym.

Studia **Projektowanie innowacji** kształcą osoby o wysokich kompetencjach kulturowych, które mają poczucie społecznego zobowiązania, potrafią przy tym działać na rzecz wolności i równości kulturowej w środowisku społecznym zróżnicowanym pod względem narodowości, religii, płci, orientacji seksualnej, wieku, itd. (Strategia Uczelni, cel 1.e. *Pobudzenie aktywności studentów oraz stworzenie im dogodnych warunków do rozwoju talentów, realizacji swoich pasji i angażowania się w sprawy społeczne*; cel 3.d: *Przygotowanie studentów do kariery w wymagającym międzynarodowym środowisku*¹).

Choć kierunek przypisany jest do jednej dyscypliny (nauki o kulturze i religii), to założenia programu osadzone zostały w idei interdyscyplinarnego wymiaru kulturoznawstwa (cel 1. *Tworzenie ambitnej, interdyscyplinarnej oraz spersonalizowanej oferty edukacyjnej*). Kierunek czerpie z dorobku takich dyscyplin humanistycznych jak antropologia, filozofia, literaturoznawstwo, nauki o sztuce, czy z osiągnięć nauk społecznych (ekonomii, finansów – ekonomika kultury). Wysoka aktywność zawodowa kadry kierunku praktycznego – osób, które realizują projekty na rzecz otoczenia społeczno-gospodarczego – sprzyja włączaniu studentów w prowadzoną przez nią działalność badawczą i społeczną (cel 2.b. *Zwiększenie kompetencji studentów poprzez ich udział w projektach badawczych, społecznych i edukacyjnych realizowanych na uczelni*).

Koncepcja studiów zakłada nie tylko kształcenie przyszłych naukowców i społeczników, ale też wyposażenie studentów i studentek w wiedzę i umiejętności pozwalające im realizować karierę zawodową w sektorze kreatywnym, czemu służą stosowne bloki zajęciowe pozwalające nabyć i pogłębić kompetencje oczekiwane przez pracodawców. Przede wszystkim jednak zakłada rozbudowany program praktyk i projektów semestralnych każdorazowo przygotowywanych we współpracy z innego typu podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego (cel. 1.b. *Tworzenie nowej oferty edukacyjnej odpowiadającej na potrzeby rynku pracy i uwzględniającej kierunki jego rozwoju*), w tym uczące implementacji wiedzy kulturoznawczej w działalność pozaakademicką (cel 2.a. *Integrowanie wiedzy i praktyki poprzez promowanie w programach studiów praktyki opartej na dowodach naukowych [evidence-based approach] i edukacji wykorzystującej doświadczenia praktyków*). Ambicją twórców programu jest ukształtowanie absolwentów, którzy w swej aktywności badawczej i zawodowej będą wykazywać się troską o innych, uznając wartości ruchów emancypacyjnych, obywatelskich, wspólnotowych, którzy będą w swej późniejszej karierze zawodowej kierować się odwagą, otwartością i odpowiedzialnością.

1.2 Związek kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową

Działalność naukowa w dyscyplinie nauk o kulturze i religii prowadzona jest w ramach Instytutu Nauk Humanistycznych, do którego należą badaczki i badacze zatrudnieni na etatach badawczo-dydaktycznych w Katedrze Kultury i Mediów. Prowadzone w instytucie badania kulturoznawcze mają rys krytyczny i zaangażowany, ale też wieloobszarowy i transdyscyplinarny. Zostały oparte na różnych tradycjach badawczych, uwzględniających specyfikę polskich kulturoznawstw czerpiących z zaplecza szeregu dyscyplin, od antropologii po filozofię. To efekt zróżnicowania zainteresowań badawczych, ale też po prostu biografii postaci istotnych dla polskich badań kultury, które tworzyły zręb studiów kulturoznawczych w Uniwersytecie SWPS. W obrębie Instytutu Nauk Humanistycznych działa kierowane przez prof. Dorotę Ilczuk Centrum Badań nad Gospodarką Kreatywną, realizujące liczne projekty badawcze o znaczącym wpływie społecznym (jak seria badań polskiego środowiska

¹ Wszystkie cele pochodzą z zapisów strategii uczelni na lata 2017-2022

artystycznego, będąca podstawą projektów ustaw regulujących status artysty zawodowego), także we współpracy z instytucjami zagranicznymi (m.in. European Parliament of Culture, Association of Cultural Economics International, ERICarts, University of Barcelona, Rotterdam University). Kadra związana z Katedrą Kultury i Mediów jest zaangażowana również w prace uczelnianych centrów interdyscyplinarnych - Centrum Badań nad Ekonomiką Miejsc Pamięci, zajmującego się ekonomicznymi i kulturowymi aspektami funkcjonowania miejsc pamięci oraz Centrum Działań na Rzecz Klimatu i Transformacji Społecznych, zajmującego się badaniami postaw wobec zmian klimatycznych. Od roku 2009 kulturoznawczy zespół Uniwersytetu SWPS angażuje się także w działania międzyuczelnianej jednostki badawczej - utworzonego wspólnie z warszawską Akademią Sztuk Pięknych Ośrodka Badań Przestrzeni Publicznej, przekształconego w roku 2011 w Instytut Badań Przestrzeni Publicznej.

Uczelnia posiada pełne uprawnienia akademickie w dyscyplinie nauki o kulturze i religii – Rada Wydziału, a później Rada Instytutu Nauk Humanistycznych nadała stopnie doktora habilitowanego łącznie 32 osobom. W ciągu ostatnich 5 lat, a więc od początku roku akademickiego 2016/17, studia doktoranckie w dyscyplinie kulturoznawstwo, a później nauki o kulturze i religii, ukończyły i obroniły doktorat 23 osoby. Ponadto obroniono 10 doktoratów z wolnej stopy. Uwzględniamy też nowe, alternatywne ścieżki zdobycia doktoratu – w dyscyplinie prowadzone są obecnie prace nad dwoma doktoratami wdrożeniowymi. Nasi reprezentanci są aktywni także na ważnych dla środowiska kulturoznawczego forach, takich jak Komitet Nauk o Kulturze PAN czy Polskie Towarzystwo Kulturoznawcze.

Kulturoznawczy zespół publikuje w ważnych dla dyscypliny pismach, takich jak „Teksty drugie”, „Przegląd kulturoznawczy”, „Kultura współczesna”, „Czas kultury”, „Kwartalnik filmowy”, „Pamiętnik teatralny”, a także w wysokopunktowanych czasopismach zagranicznych – m.in. „Arts”, „Memory Studies” i „Game Studies”. Teksty trafiają też do książek wydawanych w prestiżowych wydawnictwach z ministerialnej listy II, jak Bloomsbury, MIT Press i Routledge.

Przykładowe wysokopunktowane publikacje:

- L. Koczanowicz, *Anxiety and Lucidity. Reflections on Culture in Times of Unrest*, Routledge 2020 (300 punktów);
- M. Filiciak, *Playful Machines and Heritage: How to Prepare Future Cultural Histories?*, „Arts” 9(3)/2020 (140 punktów);
- P. Majewski, *Rap w służbie narodu. Nacjonalizm i kultura popularna*, Scholar 2021 (100 punktów);
- P. Majewski, K. Jaskułowski, *Politics of memory in Upper Silesian schools: Between Polish homogeneous nationalism and its Silesian discontents*, „Memory Studies”, 13(1)/2020 (2 x 100 punktów);
- L. Koczanowicz, *Wspomnienia z dzieciństwa w widmowym świecie*, „Teksty drugie”, nr 4/2019 (100 punktów);
- M. Filiciak, *Generation Channel 36. Pirated VHS Tapes and Remembering the Polish People’s Republic in the Age of P2P Networks*, w: *Materializing Memories. Dispositifs, Generations, Amateurs*, red. S. Aasman, A. Fickers, J. Wachelder, Bloomsbury 2018 (75 punktów).

Ważnymi dla naszego środowiska naukowego publikacjami były też dwa „programowe” zbiory *Kulturoznawstwo. Dyscyplina bez dyscypliny?* (red. W. Burszta, M. Januszkiewicz, 2010) oraz *Ściągana konsumpcyjna. Próby z kulturoznawstwa krytycznego* (red. W. Burszta, M. Czubaj, 2013). Drugi z nich

zapoczątkował serię: *Odstępy nowoczesności. Próby z kulturoznawstwa krytycznego 2* (red. A. Zeidler-Janiszewska, M. Skrzeczkowski, 2016), *Naturakultura. Próby z kulturoznawstwa krytycznego 3* (red. J. Jeśman, M. Skrzeczkowski, w druku). W latach 2010-2019 ukazywało się też prowadzone przez prof. Wiesława Godzica, a później przez dr hab. Mariusza Czubaję pismo „Kultura popularna” – łącznie opublikowanych zostało ponad 60 numerów (archiwum czasopisma pozostaje dostępne w otwartym repozytorium internetowym). W wypadku studiów o profilu praktycznym istotne znaczenie ma też namysł prowadzony wokół zwrotu edukacyjnego i zwrotu projektowego, a więc łączący tradycję kulturoznawczą (i jej praktyczne aplikacje związane z animacją kultury) z nowymi trendami w naukach humanistycznych, stawiającymi na tworzenie interwencji społecznych. Wyrazem tej refleksji jest m.in. tekst dr hab. Mirosława Filiciaka *Przeprojektowanie, przeprogramowanie. O jednej z możliwych ścieżek badania kultury* („Kultura współczesna”, nr 100/2018).

Członkowie i członkinie instytutu świadczą usługi eksperckie na rzecz podmiotów zewnętrznych, z których część jest bezpośrednio powiązana z tematyką programu poszczególnych semestrów (patrz Kryterium 6) oraz realizują granty na łączną kwotę przeszło 4,7 mln (patrz tabela 1).

Tabela 1. Zestawienie grantów realizowanych aktualnie przez kadrę kierunku w ramach dyscypliny nauki o kulturze i religii.

Lp.	Kierownik projektu	Tytuł projektu	Okres realizacji	Instytucja finansująca	Rodzaj/typ projektu/programu	Numer projektu	Kwota dofinansowania
1.	Mateusz Felczak	Masowe wydarzenia sportu elektronicznego w Polsce i w Hongkongu	2019-	NCN	Sonatina	2019/32/C/HS2/00614	578 197 zł
2.	Mirosław Filiciak	Podążając za smartfonem: Etnografia nowych miejskich kultur usieciowionych jednostek	2020-	NCN	Opus	2019/33/B/HS2/02856	734 833 zł
3.	Dorota Ilczuk	Sieć produkcji w obszarze gospodarki kreatywnej	2019-	MEN	Premia na horyzoncie		95 063 zł
4.	Dorota Ilczuk	Creative Industries Cultural Economy Production Network	2019-	UE	H2020	SC6-Transformation-06-2018	480 547 zł
5.	Katarzyna Bojarska	RePAST. Revisiting the Past, Anticipating the Future	2018-2021	UE	H2020	Grant Agreement no 769252	522 830 zł

6.	Leszek Koczanowicz	Estetyka populizmu. Walka polityczna i doświadczenie estetyczna w Polsce po 1989 roku	2020-	NCN	Opus	2019/35/B/HS2/01187	934 512 zł
7.	Leszek Koczanowicz	Cities as Arenas of Political Innovation in the Strengthening of Deliberative and Participatory Democracy	2021-	UE	H2020	959420	965 826 zł
8.	Leszek Koczanowicz	Miasta jako areny innowacji politycznej we wzmacnianiu deliberatywnej i partycypacyjnej demokracji	2021	MNiSW	Premia na horyzoncie		195 124 zł
9.	Leszek Koczanowicz	Władza somatyczna i mikrofizyka emancypacji: w kierunku kultury wyzwolenia	2019-	NCN	Opus	2018/29/B/HS2/0004	211 820 zł

1.3 Sylwetki absolwentów i przewidywane miejsca ich zatrudnienia

Program studiów ma za zadanie dostarczyć kompetencji odpowiadających na potrzeby zmieniającego się rynku pracy. Kompetencje rozumiane tu są nie tylko jako zestaw cech i umiejętności dających zdolność do zdobycia i utrzymania satysfakcjonującej pracy.

Program studiów pozwala na wykształcenie profesjonalistów o bardzo szerokim i jednocześnie specjalistycznym zapleczu teoretycznym, rozbudowanych umiejętnościach oraz kompetencjach kulturowych i społecznych, otwierających szeroką perspektywę percepcji problemów społeczno-biznesowych. Ponadto dzięki rozumieniu kontekstu kulturowego, społecznego oraz znajomości tendencji rynkowych, absolwent i absolwentka zyska potencjał przewidywania pojawiających się problemów oraz możliwość dostosowania się do zmieniającej się rzeczywistości kulturowej. Program jest na bieżąco współtworzony we współpracy z NGO-sami, partnerami społecznymi, samorządowymi i biznesowymi, aby wyposażyć absolwentów także w niezbędne obycie w rzeczywistym środowisku pracy i zapoznać ich z realnymi problemami, przed którymi mogą stanąć w życiu zawodowym.

Absolwentki i absolwenci – oprócz posiadanych w stopniu zawansowanym kompetencji kulturoznawczych predestynujących ich do pracy w obszarze kultury – są ponadto gruntownie przygotowani do prowadzenia badań (również o charakterze komercyjnym), pracy w zespołach marketingowych i sprzedażowych, w zespołach projektujących i testujących innowacyjne usługi, procesy biznesowe, jak również są w stanie inicjować i realizować projekty kulturowe i społeczne. Otwiera to przed nimi możliwości pracy zarówno w sektorze biznesowym (np. działy badań i rozwoju, dział zarządzania zasobami ludzkimi, dział CSR, dział marketingu i sprzedaży), społecznym (np. NGO) jak i publicznym (np. urban lab, urzędy miasta).

1.3.1 Przykładowe profile zawodowe absolwentów

Absolwenci i absolwentki studiów kulturoznawczych o profilu praktycznym są przygotowani do pracy w zawodach odpowiadających potrzebom zmieniającego się rynku pracy, a zarazem wykorzystujących szeroko rozumianą kulturę jako narzędzie zmiany społecznej lub organizacyjnej. Sposób prowadzenia studiów, poszerzający zaawansowane kompetencje kulturoznawcze m.in. o umiejętność pracy zespołowej, znajomość metodologii projektowych, a także uczący interdyscyplinarnego podejścia do procesów tworzenia innowacji, przygotowuje bowiem absolwentów do podjęcia bardzo różnorodnych modeli kariery zawodowej. Lista potencjalnych zawodów, jakie absolwent(ka) może podjąć po ukończeniu **Projektowania innowacji** to: animator kultury; organizator eventów i wydarzeń kulturalnych; pracownik branży MICE; projektant usług oraz innowacji społecznych i społeczno-kulturowych; koordynator projektów w organizacjach non-for-profit i instytucjach publicznych; projektant produktów, usług i rozwiązań (service design); media researcher; media planner; analityk i projektant potrzeb; projektant user experience i customer experience; badacz rynku usług; manager CSR; brand manager; pracownik działów strategii oraz badań i rozwoju (np. budowanie i rozwój marki); pracownik działu badań na potrzeby reklamy i marketingu; konsultant biznesowy; pracownik działu badań sprzedażowych (np. badania zachowań klientów, kształtowanie wzorców konsumpcji i lojalności konsumentów); pracownik działu społecznej odpowiedzialności biznesu. Przykładowymi zawodami, w których swoją karierę rozwijać mogą absolwenci studiów kulturoznawczych o profilu praktycznym są:

Koordynatorka /koordynator projektów NGO

Absolwent(ka) studiów pierwszego stopnia odpowiada na następujące oczekiwania rynkowe pracodawców:

- samodzielność i inicjatywa w podejmowaniu działań;
- umiejętność pracy zespołowej i indywidualnej;
- koordynacja projektów miękkich (realizacja projektów zgodnie z wytycznymi grantodawcy, zarządzanie budżetem, sprawozdawczość merytoryczna i finansowa)
- dobra znajomość języka angielskiego (w stopniu wystarczającym do udziału w realizacji projektów międzynarodowych)
- wiedza z zakresu koordynacji projektów unijnych i/lub innych projektów współfinansowanych ze źródeł zewnętrznych.

Specjalistka/ specjalista ds. projektowania innowacji

Absolwent(ka) studiów pierwszego stopnia odpowiada na następujące oczekiwania rynkowe pracodawców:

- bardzo dobra znajomość metod i narzędzi badawczych (badania jakościowe, UX i podobne);
- bardzo dobra znajomość narzędzi i metodyki design thinking;
- bardzo dobra znajomość pakietu MS Office i specjalistycznych narzędzi do projektowania usług;
- umiejętność wnioskowania i pisania raportów badawczych;
- umiejętność samodzielnej organizacji i realizacji zadań;
- bardzo dobra umiejętność pracy zespołowej;
- wysokie umiejętności komunikacyjne i organizacyjne (nastawienie na realizację celów);
- analityczne myślenie oraz umiejętności rozwiązywania problemów;
- bardzo dobra znajomość języka angielskiego.

Moderatorka / moderator Design Thinking

Absolwent(ka) studiów pierwszego stopnia odpowiada na następujące oczekiwania rynkowe pracodawców:

- prowadzenie projektów i eksploracji (badania UX, analiza CRM, research rynkowy);
- prototypowanie rozwiązań i projektowanie materiałów wizualnych;
- umiejętność pracy zespołowej i indywidualnej;
- umiejętność analitycznego i procesowego myślenia;
- projektowanie rozwiązań cyfrowych;
- bardzo dobra znajomość języka angielskiego.

Analityczka / analityk ds. strategii i rozwoju biznesu

Absolwent(ka) studiów pierwszego stopnia odpowiada na następujące oczekiwania rynkowe pracodawców:

- wiedza z zakresu badań rynku, technik i metod badawczych;
- formułowanie wniosków i rekomendacji na podstawie opracowanych analiz;
- przygotowanie analiz dotyczących różnych obszarów badań;
- umiejętność tworzenia rzeczowych i równocześnie estetycznych raportów;
- praca w modelu „zwinnym”.

Badaczka / badacz Customer Experience

Absolwent(ka) studiów pierwszego stopnia odpowiada na następujące oczekiwania rynkowe pracodawców:

- współpraca z agencjami badawczymi przy realizacji badań – od tworzenia założeń, poprzez koordynację realizacji, aż po raportowanie wyników;
- analizowanie doświadczeń oraz ścieżek klientów;
- formułowanie wniosków i rekomendacji w oparciu o wyniki badań i inne dostępne źródła głosu klienta;
- poszukiwanie i wdrażanie nowych źródeł wiedzy o klientach (wewnętrznych i zewnętrznych);
- znajomość trendów w zakresie CX i badań rynku;
- kompetencje związane z łączeniem informacji z różnych źródeł;
- współtworzenie kultury zorientowanej na klienta, z uwzględnieniem strategii Customer Experience.

1.4 Cechy wyróżniające koncepcję kształcenia oraz wykorzystanie wzorców krajowych i międzynarodowych

Koncepcja profilu praktycznego jest połączeniem tradycji studiów kulturoznawczych z namysłem interdyscyplinarnym i komponentem wdrożeniowym, wpisującym się w edukacyjny i projektowy nurt obserwowany w badaniach kulturowych ostatnich lat (wyrazem tych dyskusji jest m.in. tematyczne wydanie ważnej dla środowiska kulturoznawczego „Kultury Współczesnej”, nr 2/2019, *Zwrot edukacyjny w kulturze?*). Wyróżniającym na tle innych kierunków humanistycznych w Polsce jest wprowadzenie konsekwentnego budowania portfolio studentów poprzez realizację kolejnych projektów semestralnych już od pierwszego roku.

Formuła studiów, zakładająca przenikanie się pracy teoretycznej, warsztatowej i projektowej, pozwala wzmocnić potencjał edukacji poprzez działanie (ang. learning-by-doing), a także edukację rówieśniczą (ang. peer to peer education). Przeplatanie się komponentów teoretycznych, badawczych i projektowych zostało zainspirowane wzorcami najprężniej rozwijających się w tej chwili instytutów myślenia projektowego – Parsons School of Design w Nowym Jorku oraz d. school – Hasso Plattner Institute of Design na Uniwersytecie Stanforda. Metodę projektową, nastawioną na wymyślanie, prototypowanie, testowanie, dodano do polskiej tradycji kulturoznawczej, niemieckiej tradycji Kulturwissenschaften i anglosaskiej tradycji Cultural Studies, które zapewnia zbudowanie krytycznej postawy studentów wobec podejmowanych przez nich prac projektowych. Studenci zdobywając praktyczne kompetencje związane z umiejętnościami miękkimi, pracą projektową, pracą w zespołach, zwinnym zarządzaniem projektami, równocześnie otrzymują pulę wiedzy pozwalającej im na poddanie procesu projektowania usług i innowacji refleksji i krytyce. Taka postawa jest również bliska praktykowaniu teorii krytycznej wdrażanej przez School of Critical Theory na Cornell University; a także programowi zarządzania przedsięwzięciami społeczno-biznesowymi opartemu o wartości humanistyczne, który promuje Institute of Social Ethics na University of Lucerne. Za przykład takiej postawy może też posłużyć program komparatystyki medialnej z Massachusetts Institute of Technology, w którym spotykają się elementy pracy projektowej i wątki przykładania narzędzi analitycznych do różnych tekstów i mediów.

Komponent praktyczny kierunku spaja postawa kulturoznawcza wywodząca się z transdyscyplinarnej, krytycznej i zaangażowanej postawy naukowców i naukowczyń, którzy przez lata kształtowali tożsamość kulturoznawczych studiów na Uniwersytecie SWPS. Co ważne, postawa ta od zawsze zakładała również mocne zorientowanie na praktyczne wdrożenie koncepcji teoretycznych, czego przykładem jest Instytut Badań Przestrzeni Publicznej, którego założycielem i wieloletnim dyrektorem był prof. Mirosław Duchowski. Jest to instytucja, która konsekwentnie przez lata wdraża program badań i działań z obszaru interdyscyplinarnych studiów miejskich, stała się kolebką jedyne istniejącego w języku polskim popularnonaukowego czasopisma opisującego kwestie miejskie „Magazynu Miasta” oraz kuźnią praktyków miejskich realizujących projekty polityk publicznych w polskich miastach, którzy dzisiaj są wykładowcami na specjalności **Projektowanie innowacji**.

Koncepcję kształcenia na profilu praktycznym wyróżnia:

- **Interdyscyplinarność.** Program opierają się na koncepcji kulturoznawstwa jako transdyscypliny, co oznacza nie tyle skomponowanie treści studiów z dorobku kilku dyscyplin czy też metod badawczych właściwych dla różnych dziedzin, co przede wszystkim wykorzystywanie wiodących strategii i praktyk badawczych, pozwalających dokonywać opisu i analizy złożonych zjawisk kulturowych. Taka postawa otwarcia na interdyscyplinarność jest szczególnie ceniona na współczesnym rynku projektowania usług i innowacji społecznych.
- **Współczesność.** Prezentowane na studiach treści oraz kształcone umiejętności mają na celu wyposażić studentów w warsztat kulturoznawczy — aparat pojęciowy, metody i narzędzia badawcze, znajomość systemów normatywnych — pozwalający nie tylko rozumieć współczesną kulturę w całej złożoności i dynamice przemian, ale też dokonywać jej diagnozy, prognozować kierunki zmian i projektować innowacje odpowiadające na aktualne potrzeby społeczne.

- **Doświadczenie.** Program studiów przewiduje bardzo rozbudowany program obowiązkowych praktyk równomiernie rozłożonych na wszystkie lata studiów. Celem praktyk (w każdym semestrze odbywających się we współpracy z innego typu podmiotem – m.in instytucją kultury, firmą, organizacją pozarządową, jednostką miejską) jest immersja w autentyczne środowisko projektowania usług i innowacji, i tym samym zapewnienie przyszłym absolwentom możliwość legitymowania się faktycznym doświadczeniem w momencie starania się o pracę.
- **Elastyczność („zwinność”, ang. *agile*).** Programy skomponowane są w taki sposób, aby studenci i studentki zdobyli umiejętności pozwalające działać i zarządzać pracą zespołu w szybko zmieniającym się współczesnym środowisku kultury.
- **Sieć wzajemnych kontaktów.** Studenci i studentki w trakcie studiów mają okazję poznać nie tylko nauczycieli akademickich, czy prowadzących zajęcia praktyków, ale również wielu twórców, przedstawicieli sektora kreatywnego, pracowników publicznych i prywatnych instytucji kultury, przedstawicieli biznesu, społeczników i aktywistów. Kameralność kierunku sprawia, że studenci i studentki nawiązują z nimi współpracę już w trakcie studiów budując w ten sposób własne sieci znajomości, stanowiące atut na rynku pracy. Współpraca ta niejednokrotnie nawiązywana jest również między różnymi rocznikami kierunku praktycznego, a intensywny program praktyk oraz projektów przekłada się na angażowanie najpilniejszych studentek i studentów już na etapie studiów w projekty zawodowe wykładowców.
- **Kompetencje miękkie.** Kształcenie opiera się na wzajemnej informacji zwrotnej i podejściu empatycznym. Specyfika kierunku praktycznego zakładająca bardzo intensywną pracę projektową wymaga dużego nacisku na wytworzenie wysokich kompetencji miękkich. Doświadczenie nauczania zdalnego (a także przygotowywania i przeprowadzania badań całkowicie online) pokazało, w jaki sposób budowanie silnych więzi opartych na zaufaniu osób studiujących do ich wykładowczyń i wykładowców, a także dostosowanie programu do nowych formatów pomaga w podtrzymaniu zaangażowanej postawy na zajęciach, kontynuowaniu wspólnej pracy, nawet w sytuacji kryzysowej.

1.5 Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się, z ukazaniem ich związku z koncepcją, poziomem oraz profilem studiów, a także z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany

„Zrozumieć współczesność” to hasło przewodnie prac nad koncepcją kształcenia na kierunku kulturoznawstwo. Profil praktyczny dostarcza absolwent(k)om studiów pierwszego stopnia kompetencji umożliwiających podjęcie pracy w dynamicznie zmieniającym się i interdyscyplinarnym środowisku współczesnych usług.

Studentki i studenci poznają w czasie zajęć – w zaawansowanym stopniu – przedmiot i zakres badań nauk o kulturze i religii, zwłaszcza w obszarach zorientowanych na zastosowanie praktyczne [kierunkowe efekty uczenia KLT1_W02]. Potrafią też umiejscowić kulturoznawstwo w dziedzinie nauk humanistycznych oraz wskazać na jego związki z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi [KLT1_W01]. O tożsamości programu studiów z dyscypliną nauki o kulturze i religii, zwłaszcza z jej nurtem krytycznym i zaangażowanym, dają wyraz efekty mówiące o znajomości społecznych i kulturowych wyzwań współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym [KLT1_W13], a także te dotyczące gotowości do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, zwłaszcza

w zakresie równego dostępu do kultury [KLT1_K05] oraz wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego [KLT1_K04], co jest zgodne z koncepcją sfery publicznej m.in. Jurgena Habermasa, Nancy Fraser, Jacques'a Rancière'a czy Chantal Mouffe.

Do kulturoznawczej aparatury pojęciowej, pozwalającej na prowadzenie diagnoz procesów kulturowo-społecznych, dołożono elementy związane z przygotowaniem do projektowania interwencji społecznych. Aby osiągnąć ten cel, studenci kierunku uczestniczą w procesach związanych z projektowaniem innowacji w kulturze [KLT1_U18] poprzez realizację projektów semestralnych, udział w rozbudowanym programie praktyk oraz pracę z praktykami prowadzącymi zajęcia. Współpraca z różnorodnymi podmiotami i aktorami społecznymi (instytucje kultury, jednostki samorządu terytorialnego, podmioty prywatne, miejskie think-tanki, organizacje pozarządowe) sprawia, że potrafi komunikować się z otoczeniem społecznym, kulturowym i biznesowym przy użyciu specjalistycznej terminologii z zakresu kulturoznawstwa [KLT1_U07], ale również ma narzędzia do wdrażania (wraz z całym procesem poprzedzającym ten etap) projektów społecznych i społeczno-biznesowych [KLT1_K06]. Potrafi też posługiwać się wybranymi technikami i metodologiami projektowymi (ze szczególnym uwzględnieniem metodyki design thinking).

Ze względu na fakt, że na Uniwersytecie SWPS prowadzone są kulturoznawcze studia pierwszego stopnia na obu profilach, **Projektowanie innowacji** w swych założeniach ma bardzo silny komponent pracy projektowej, dzięki któremu absolwent/ka potrafi pracować w interdyscyplinarnym i wielokulturowym zespole i przyjmować w nim różne role (w tym również rolę lidera odpowiedzialnego za efekty pracy) [KLT1_U15].

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

2.1 Treści programowe

Program studiów kulturoznawczych o profilu praktycznym, specjalność **Projektowanie innowacji**, podzielony jest na 6 semestrów, z których 5 odpowiada różnym obszarom projektowania innowacyjnych rozwiązań usług w obszarze kulturowym, społecznym (publicznym) i biznesowym. Studia mają charakter kulturoznawczego laboratorium, w którym łączone są tradycyjne humanistyczne wartości – empatia, odpowiedzialność, otwartość na dialog społeczny – z pragmatyką rynkową i gotowością do wprowadzania zmian. W czasie studiów studentki i studenci przygotowani są do tego, aby rozpoznawać realne problemy ze świata kultury, życia społecznego, przestrzeni publicznej czy biznesu, a następnie opracowywać na ich podstawie innowacyjne i efektywne rozwiązania. Cechą wyróżniającą studia kulturoznawcze stanowi przede wszystkim indywidualna i grupowa praca nad kolejnymi projektami. Podczas ich realizacji studenci i studentki uczą się m.in. badać potrzeby odbiorców i konsumentów kultury, analizować zebrany w ten sposób materiał, na tej podstawie stawiać diagnozę, proponować niekiedy eksperymentalne rozwiązania, wykorzystując do tego potencjał istniejących narzędzi (lub też tworząc w tym celu własne). W prowadzonych w ten sposób procesach projektowych ważną rolę odgrywa zaawansowany poziom wiedzy kulturoznawczej, a także świadomość najbardziej istotnych kontekstów i problemów charakterystycznych dla obszaru nauk o życiu, psychologii, ekologii, prawa czy sfery technologicznej etc. W trakcie procesów projektowych studenci i studentki w rezultacie wypracowują wiele koncepcji, by finalnie wybrać najlepszą, gotową do wdrożenia w realnym środowisku kulturowym, społecznym lub biznesowym.

Struktura programu nauczania obejmuje moduły stanowiące spójne pakiety poświęcone badaniom danego obszaru lub – zgodnie z myśleniem w kategoriach zwrotów kulturowych, opisanych choćby przez Doris Bachmann-Medick w książce *Cultural Turns. Nowe kierunki w naukach o kulturze* – narzędziom badawczym. Paleta podejść metodologicznych stosowanych podczas zajęć jest niezwykle szeroka, obejmuje m.in. zakorzenione w niemieckich Kulturwissenschaften badania estetyczne, socjologizujące, inspirowane Cultural Studies badania mediów, antropologię kultury, antropologię stosowaną (w tym antropologię organizacji, antropologię projektowania), studia miejskie, ekonomikę kultury, socjologię kultury (głównie semiotykę), ale też zgodne z logiką „zwrotów” perspektywy performatywną, postkolonialną czy wizualną i zwrotów projektowych. Wśród ważnych dla tych zwrotów autorek i autorów znajduje się m.in. filozofka Donna Haraway ze swoim posthumanistycznym projektem etycznym, ale i orientacją na poszukiwanie rozwiązań współczesnych kryzysów, jak też osoby lokujące się na przecięciu badań kultury i praktyki projektowej, choćby Anthony Dunne i Fiona Raby, rozwijający koncept projektowania spekulatywnego. Stąd dodatkowym, bardzo istotnym elementem kierunku praktycznego jest szerokie zastosowanie metodyk pracy projektowej – ze szczególnym uwzględnieniem metodologii design thinking, zorientowanej na stopniowe przechodzenie od empatyzacji i diagnozy problemu, do budowy i testowania prototypów (którymi mogą być materialne obiekty, ale też usługi, a nawet narracje).

Studenci zaczynają naukę od semestru narzędziowego, który dostarcza im wiedzy o metodach pracy zespołowej i projektowej, podstawach metodologii design thinking, kompetencji badawczych, istotnych umiejętnościach akademickich, a także zaawansowanej wiedzy z obszaru kulturoznawstwa (rozwijanej i pogłębianej w kolejnych semestrach). Semestry II-V są pomyślane jako bloki tematyczne,

które – wykorzystując i rozwijając liczne kompetencje kulturoznawcze – umożliwiają równocześnie studentom zdobycie doświadczenia w projektowaniu rozwiązań dla różnych sektorów i odpowiadających na zróżnicowane wyzwania współczesności i potrzeby odbiorców. Zasada współpracy każdorazowo z innymi partnerami semestrów II-V (instytucjami kultury, jednostkami samorządowymi, firmami, instytutami popularyzacji nauki, organizacjami pozarządowymi) odpowiada realnej sytuacji na rynku zawodowym, z którą absolwenci specjalności mierzą się już podczas studiów. Umiejętność projektowania usług i innowacji „szytych na miarę” oznacza pracę w zróżnicowanym środowisku. Semestr VI stanowi podsumowanie dotychczasowych doświadczeń oraz tworzy możliwość przekucia dotychczasowych doświadczeń projektowych (realizowanych grupowo w projektach semestralnych) w pracę indywidualną.

Logika semestrów układa się sposób następujący:

Semestr I – Wprowadzenia do humanistyki, semestr narzędziowo-kompetencyjny

Semestr II – Przestrzeń publiczna

Semestr III – Projektowanie przyszłości

Semestr IV – Antropologia w biznesie

Semestr V – Nowa humanistyka

Semestr VI – Semestr dyplomowy

W ramach semestrów II-V powstają projekty semestralne, przygotowywane w grupach projektowych we współpracy z instytucjami zewnętrznymi. Przykładowe projekty z lat poprzednich: „Szlaki tułaczy – audyt strony internetowej” (Współpraca: Centrum Cyfrowe, Ośrodek KARTA), „Nowe życie fabryki” (Współpraca: Studio badawczo-projektowe s360), „Antydystopia: przyszłość relacji człowiek-komputer” (Współpraca: Biennale Warszawa), „Przygotowanie i realizacja festiwalu filmowego” (Współpraca: Transatlantyk Festival – Międzynarodowy Festiwal Filmowy), „Młodzi w chorobie” (Współpraca: Fundacja Ludzie i Medycyna). Po zakończeniu prac następuje oficjalna prezentacja wyników, na którą zapraszani są inni wykładowcy oraz studenci pozostałych roczników studiów kulturoznawczych o profilu praktycznym, specjalność **Projektowanie innowacji**. Przed pandemią prezentacje miały również charakter publiczny (wystawa prac projektowych odbywała się m.in w Biennale Warszawa).

Efektywność sekwencji semestrów, która odzwierciedla zróżnicowanie obszarów projektowania innowacji społecznych, wzmacnia podział każdego semestru na powtarzające się 4 bloki przedmiotów, z których najważniejszym **Nowej humanistyce** i **Badaniom** towarzyszą bloki uzupełniające: **Projektowanie usług** i **Kompetencje**.

Nowa humanistyka – Najbardziej rozbudowany komponent studiów dostarcza studentom wiedzy umożliwiającej krytyczną analizę źródeł oraz analizę makro- i mikrotrendów współczesności. Treści przedmiotów czerpiemy z dorobku kulturoznawstwa, socjologii, psychologii i antropologii. Podczas zajęć studenci zdobywają wiedzę o współczesnej kulturze i humanistyce cyfrowej.

Badania – Badania to nierozdzielna część procesu projektowego. Studenci uczą się realizować badania ilościowe, realizują badania jakościowe oraz hybrydowe. Poznają najnowsze trendy w badaniach i dowiadują się, jak dobrać właściwą metodologię do postawionego problemu.

Projektowanie usług – Studenci poznają metody i narzędzia związane z projektowaniem usług, czyli Service Designem. Przechodzą przez cały proces projektowy – od zdiagnozowania problemu, przez generowanie pomysłów, prototypowanie, aż po testowanie i wdrożenie. Dzięki temu dowiadują się nie tylko jak tworzyć innowacyjne usługi, ale i ulepszać istniejące, by były one bardziej użyteczne dla człowieka oraz efektywne społecznie czy biznesowo. W bloku zajęć studenci poznają również specyfikę projektowania usług w wybranych 4 obszarach rynkowych – projektowania usług publicznych, projektowania usług biznesowych, projektowania przyszłości oraz projektowania rozwiązań z obszaru nauki obywatelskiej.

Kompetencje – Ten blok przedmiotów dostarcza studentom bardzo konkretnych kompetencji umożliwiających udział w pracach projektowych, zarządzanie zespołami projektowymi, poprawianie własnych kompetencji interpersonalnych. To również zajęcia warsztatowe pozwalające przełożyć teorię na praktykę (w pracowni medialabowej czy laboratorium badawczym). To wreszcie cały zestaw przedmiotów dostarczających kompetencji komunikowania różnymi kanałami i do zróżnicowanych grup odbiorców efektów procesu tworzenia usług i innowacji.

Tabela 2. Przedmioty pogrupowane wg bloków

<p><u>Nowa humanistyka</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Studium generale. Antropologia codzienności [wykład] ● Studium generale. Praktyki artystyczne w przestrzeni publicznej [wykład] ● Studium generale. Media i kulturowe konstrukcje czasu [wykład] ● Studium generale. Ekonomia kultury [wykład] ● Studium generale. Zwroty w humanistyce [wykład] ● Wprowadzenie do humanistyki <ul style="list-style-type: none"> ○ Wprowadzenie do humanistyki [wykład] ○ Humanistyka cyfrowa [ćwiczenia] ● Przestrzeń publiczna. Konteksty <ul style="list-style-type: none"> ○ Socjologia i antropologia miasta [wykład] ○ Za progiem. Przemiany polskiej przestrzeni publicznej [wykład] ○ Miejskie studia przypadku [konwersatorium] ● Przestrzeń publiczna. Praktyki <ul style="list-style-type: none"> ○ Realia prawne działań w przestrzeni publicznej [warsztaty] ○ Działania artystyczne i para-artystyczne w przestrzeni publicznej [konwersatorium] ○ Miejska mobilność – strategie i praktyki [warsztaty] ● Trendy <ul style="list-style-type: none"> ○ Makro- i mikrotrendy współczesności [ćwiczenia] ○ Prognozowanie i zarządzanie przyszłością [wykład] ○ Sztuka jako narzędzie prognostyczne i projektowe [ćwiczenia] ● Antropologia przyszłości <ul style="list-style-type: none"> ○ Społeczeństwo jako konstrukt kulturowy [wykład] ○ Kulturowe obrazy przyszłości [ćwiczenia] ○ Fikcje spekulatywne [ćwiczenia] ● Humanistyka wobec zmian <ul style="list-style-type: none"> ○ Posthumanistyka [wykład] ○ Pogranicza i transgresje [wykład] ○ Taktyki i strategie zmiany [konwersatorium] ● Wykład monograficzny I ● Wykład monograficzny II ● Wykład monograficzny III
<p><u>Badania</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Kompetencje badawcze <ul style="list-style-type: none"> ○ Research i analiza źródeł [ćwiczenia] ○ Pisanie tekstów akademickich [warsztaty] ● Metodologia badań <ul style="list-style-type: none"> ○ Metody prowadzenia badań [wykład] ○ Metody prowadzenia badań [ćwiczenia] ● Metody badawcze w biznesie <ul style="list-style-type: none"> ○ Badania etnograficzne w biznesie [wykład] ○ Antropologiczna eksploracja widowni [warsztaty]

- Neuromarketing: zachowania i decyzje [warsztaty]
- **Seminarium licencjackie**

Projektowanie usług

- **Innowacyjność**
 - Innowacyjność w kulturze [wykład]
 - Projektowanie innowacji [warsztaty]
 - Kreatywne metody pracy warsztatowej [warsztaty]
- **Przestrzeń publiczna: realizacja projektu (semestr II)**
- **Projektowanie przyszłości. Realizacja projektu (semestr III)**
- **Antropologia w biznesie. Realizacja projektu (semestr IV)**
- **Nowa humanistyka. Realizacja projektu**
- **Miasto w działaniu**
 - Globalne i lokalne wyzwania miejskie [wykład]
 - Miejska gra – biznes w przestrzeni publicznej [konwersatorium]
 - Service design – projektowanie usług publicznych [warsztaty]
- **Etnografia w organizacji: kreowanie**
 - Kreowanie marek z wykorzystaniem badań etnograficznych [warsztaty]
 - Badanie zachowań konsumentów [warsztaty]
 - Projektowanie angażujących doświadczeń [warsztaty]
- **Potrzeby, praktyki, zastosowania**
 - Pozycjonowanie w kulturze [konwersatorium]
 - Diagnoza w kulturze [wykład]
 - Teorie i praktyki uczestnictwa [ćwiczenia]
 - Strategie edukacyjne [konwersatorium]
- **Projekt dyplomowy**

Kompetencje

- **Metoda pracy projektowej**
 - Wprowadzenie do pracy w zespołach projektowych [ćwiczenia]
 - Psychologia współpracy w zespole [ćwiczenia]
 - Praca projektowa: metody, narzędzia [ćwiczenia]
 - Budowanie zespołu projektowego [ćwiczenia]
- **Media Lab**
 - Programowanie kreatywne [warsztaty]
 - Games Lab [ćwiczenia]
 - Projektowanie komunikacji [warsztaty]
- **Etnografia w organizacji: komunikowanie**
 - Badania etnograficzne w korporacjach i MSP [warsztaty]
 - Komunikowanie marek, czyli storydoing [warsztaty]
 - Komunikowanie międzykulturowe w biznesie [warsztaty]
- **Nowa humanistyka: Scenariusze współpracy**
 - Scientific Humanities: warsztat w laboratorium badawczym [warsztaty]
 - Badania terenowe i prezentacja wyników [warsztaty]

- Organizacja współpracy z mediami [warsztaty]
- **Mentoring / Konsultacje zawodowe**
- **Język angielski**

Te cztery bloki uzupełniają lektoraty języka angielskiego, seminaria licencjackie, zajęcia wychowania fizycznego, a także zajęcia fakultatywne: 1) wykłady monograficzne prezentujące w sposób szczegółowy wybrane przez wykładowcę lub wykładowczynię złożone i aktualne zagadnienia i problemy kultury współczesnej, prezentujące także nowe narzędzia teoretyczne wykorzystywane w badaniach kultury. 2) fakultety, których założeniem jest działanie na rzecz rozwoju kompetencji osobistych i społecznych, m.in. poprzez: przedstawienie fragmentu wiedzy i/lub działalności praktycznej poszerzającej/cych kompetencje społeczne i/lub osobiste; poszerzanie kompetencji z zakresu komunikacji międzykulturowej, gdzie „kultury” rozumiane są nie tylko jako kultury narodowe, ale również kultury pomniejszych grup: wiekowych, wyznaniowych, genderowych, klasowych, zawodowych itp.; promowanie postaw wpisujących się w ideę społeczeństwa obywatelskiego; zwiększenie wrażliwości społecznej i przeciwdziałanie dyskryminacji i społecznemu wykluczeniu; promowanie działań na rzecz bliższego i dalszego otoczenia społecznego i naturalnego.

2.2 Metody kształcenia

Przekonanie o malejącej roli metod podawczych w dydaktyce — czego powodem jest znacznie szerszy i szybszy dostęp do informacji, baz danych, raportów czy literatury źródłowej — i skoncentrowanie na zdobywaniu doświadczenia i działaniach praktycznych stoją za decyzją o zwiększeniu w programie względem kierunku ogólnoakademickiego liczby zajęć wykorzystujących różne formy aktywizujące. Warto jednak podkreślić, że nawet bardziej tradycyjne formy dydaktyczne, które umieszczone zostały w programie studiów — jak np. wykłady (patrz tab. 3) — z założenia mają charakter interaktywny. W ich trakcie osoby uczestniczące nie tylko mogą zadawać pytania i dzielić się swoimi opiniami, co są wręcz do tego zachęcane, gdyż jednym z celów kształcenia jest nabycie umiejętności krytycznego myślenia i dzielenia się własną opinią. Dominujące formy zajęć to jednak formy pozwalające na kształcenie praktycznych umiejętności i kompetencji społecznych (skoncentrowanych zwłaszcza na umiejętności pracy w interdyscyplinarnych, zmiennych, różnorodnych zespołach, a także na kompetencjach związanych z tworzeniem innowacji i realizacją projektów), czyli ćwiczenia i warsztaty (patrz tab. 4). Odpowiada to koncepcji kształcenia, dla której podstawowym założeniem jest takie przekazywanie wiedzy kulturoznawczej, by mogła być ona aplikowalna i wykorzystywana w praktycznej działalności społecznej czy rynkowej. Do udziału w zajęciach zapraszani są również goście, którzy opowiadają o konkretnych wdrożonych usługach. Kluczowym elementem programu studiów są również praktyki zawodowe, których liczba wynosi łącznie 960 godzin (patrz tab. 3). Podczas realizacji praktyk, ale też podczas licznych zajęć prowadzonych przez praktyczki i praktyków, osoby studiujące mogą dogłębnie poznać przyszłe środowisko zawodowe, doskonaląc przy tym swoje umiejętności praktyczne i budując szeroką sieć kontaktów.

Dobór metod kształcenia został opracowany w oparciu o założenia teorii siedmiu ogniw, która obejmuje następujące etapy procesu kształcenia:

- świadomość uczniów dotycząca celów oraz zadań dydaktycznych,
- poznawanie przez uczniów nowych faktów,
- nabywanie nowych pojęć,
- utrwalanie zdobytych wiadomości,

- przechodzenie od teorii do praktyki,
- wykorzystywanie zadań o dydaktyczno-wytwórczym charakterze,
- kontrola i ocena wyników nauczania.

Wykorzystywane formy pracy:

- praca indywidualna, gdy każdy student(ka) samodzielnie wykonuje inną czynność,
- praca jednostkowa, gdy każdy student(ka) samodzielnie wykonuje tę samą czynność,
- praca zbiorowa, gdy wszyscy student(ka) pracują wspólnie,
- praca zespołowa, gdy studenci i studentki pracują w stałych zespołach,
- praca grupowa, gdy studenci i studentki w jednorazowych grupach.

Wachlarz metod dydaktycznych wykorzystywanych przez kadrę specjalności **Projektowanie innowacji** jest niezwykle szeroki i stale poszerza się dzięki wzrostowi kompetencji wykładowców za sprawą uczestnictwa w organizowanych przez uczelnię cyklicznych Tygodniach Kompetencji Dydaktycznych (w ramach których warsztaty prowadzi również kadra SOI) oraz w innych szkoleniach metodycznych oferowanych kadrze uniwersytetu. Do metod angażujących zaliczyć można dyskusje, debaty (w tym debaty oksfordzkie), zadania indywidualne i zespołowe, projekty, a także różnorakie metody aktywne wykorzystujące twórczą pracę projektową i warsztatową. W czasie zajęć dydaktycy i dydaktyczki sięgają zatem chociażby po rozmaite odmiany burzy mózgów i brainstormingu (m.in. dyskusja 66, metoda 635, technika kruszenia, metoda kuli śnieżnej), metodę odwróconej klasy, World Café, technikę Walta Disneya, metodę kapeluszy de Bono, mapę myśli czy metaplan. Na dominującej części zajęć wykorzystywane są ponadto metody i techniki projektowe, wyrosłe m.in. wprost z metodologii Design Thinking (będącej jedną z podstawowych metodologii projektowych wykorzystywanych w czasie studiów) – tworzenie person, map empatii, moodboardów, wizualizacji, prototypów, ścieżek klienta service blueprint, team canvas, SCAMPER czy matryc kreatywnych (również z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych). Działania te są kluczowe dla całego programu studiów. Dzięki nim studenci i studentki nabierają bowiem praktycznych umiejętności, wprost przygotowujących ich do przyszłej kariery zawodowej.

Tabela 3. Udział form zajęć w programach kształcenia (w godzinach dydaktycznych).

	Projektowanie innowacji
wykład	465
konwersatorium	120
ćwiczenia	420
warsztaty	570
seminarium	30
seminarium dyplomowe	30
projekt	30

praktyki	960
fakultet	30
e-learning	24

2.2.1 Metody kształcenia na odległość

Program studiów w minimalnym stopniu zakłada uczenie asynchroniczne, wykorzystujące platformę e-learningową (patrz tab. 3). Zajęcia e-learningowe na studiach pierwszego stopnia wspierają tylko i wyłącznie naukę języka angielskiego. Niemniej techniki stosowane w kształceniu na odległość, sięgające np. po narzędzia cyfrowe, wykorzystywane są przez kadrę specjalności **Projektowanie innowacji** podczas wielu zajęć od początku istnienia programu.

Ze względu na pandemię COVID-19 od 2020 roku program specjalność **Projektowanie innowacji** realizowany był tylko i wyłącznie w trybie zdalnym (od semestru zimowego 2021/2022 program SOI realizowany jest w trybie hybrydowym). Zmiana ta, z jednej strony, uniemożliwiła korzystanie z wielu standardowych metod i narzędzi (lub wymusiła konieczność dostosowania ich do warunków edukacji zdalnej), z drugiej jednak strony – otworzyła szereg nowych możliwości, dzięki którym osoby studiujące na specjalności **Projektowanie innowacji** mogły nauczyć się jeszcze większej liczby praktycznych rozwiązań (cyfrowych), co ważne, powszechnie wykorzystywanych również w środowisku rynkowym. Prócz narzędzi udostępnionych natywnie w Google Classroom (i zintegrowanych z systemem Google Workplace), platformy wykorzystywanej na całym Uniwersytecie SWPS do prowadzenia zajęć wykorzystywane były m.in. następujące strony i aplikacje: Menimeter, PollEverywhere, Quizziz, Kahoot, Slido, Whiteboard.fi, Miro, Mural, Conceptboard, AnswerGarden, Coggle, Wooclap, Swiftscribo, Evernote, Quizlet, a także narzędzia wykorzystywane podczas realizacji projektów czy podczas projektowania i prototypowania innowacji: Slack, Trello, Asana, Nozbe, Airtable, Marvel, Moqups etc. Narzędzia te nie tylko uatrakcyjniły pracę zdalną, która dzięki nim stała się dużo bardziej skuteczna i efektywna, pozwalały też na uważną obserwację autentycznego zaangażowania studentów i studentek podczas wykonywania poszczególnych ćwiczeń, a także na zbieranie feedbacku oraz na praktyczną naukę narzędzi charakterystycznych dla działalności biznesowej.

2.3 Dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb

Sposoby indywidualizacji programu kształcenia są określone w Regulaminie studiów. Zgodnie z paragrafem 15 student osiągający wysokie wyniki w nauce i wyróżniający się działalnością naukową bądź społeczną może wystąpić z wnioskiem o Indywidualizację Programu Studiów. Mentorem studenta staje się wskazany przez Dziekana wykładowca i on merytorycznie odpowiada za opracowany wraz ze studentem program. Studenci, którzy z różnych powodów (niepełnosprawność, usprawiedliwiona dłuższa nieobecność, urlop zdrowotny, przyspieszenie lub spowolnienie studiów itp.) nie mogą studiować zgodnie z przewidzianym planem studiów bądź podejść do zaliczeń zgodnie z ustalonym harmonogramem, mają możliwość wnioskowania o Indywidualną Organizację Studiów.

2.4 Praktyki

Program studiów pierwszego stopnia przewiduje obowiązkowe praktyki, których program jest równomiernie rozłożony na wszystkie lata studiów. Praktyki zawodowe zakładają realizację 480 godzin

praktyk samodzielnie przez studenta i 480 godzin praktyk w ramach projektów semestralnych. W każdym semestrze odbywających się we współpracy z innego typu podmiotem – m.in instytucją kultury, firmą, organizacją pozarządową, jednostką miejską. Celem praktyk jest immersja w autentyczne środowisko projektowania usług i innowacji, i tym samym zapewnienie przyszłym absolwentom możliwości legitymowania się faktycznym doświadczeniem w momencie starania się o pracę. Doświadczenie to jest potwierdzone zaświadczeniami o odbyciu praktyk, ale również portfolio projektów dołączonym do dyplomu. W ramach praktyk studenci i studentki poznają poza tradycyjnymi metodami i narzędziami badawczymi, również niezwykle innowacyjne np. pozwalające prowadzić badania partycypacyjne, czy rozbudowane procesy service design.

Praktyki zawodowe mogą mieć formę:

- instytucjonalnych praktyk zawodowych,
- indywidualnych praktyk zawodowych,
- zagranicznych praktyk zawodowych w ramach programu Erasmus+
- praktyk zaliczanych na podstawie doświadczenia zawodowego

Student może także otrzymać zaliczenie praktyk zawodowych (480 godzin) na podstawie udokumentowanego doświadczenia zawodowego. Student może odbywać praktyki zawodowe w więcej niż jednej formie, w różnych krajach i u więcej niż jednego praktykodawcy. Uzyskanie zaliczenia przedmiotu Praktyka zawodowa jest warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego. Ze względu na kameralny charakter studiów kadra wykładowców i praktyków ma możliwość dokładnego poznania kompetencji poszczególnych studentów, co przekłada się na zaangażowanie najbardziej aktywnych osób w działania zawodowe wykładowców już na etapie studiów. Takimi przykładami są m.in zeszłoroczna wewnętrzna rekrutacja na praktyki płatne wśród studentów III roku specjalności **Projektowanie innowacji** organizowana przez Fundację Puszcza na współpracę przy realizacji projektu V konkursu Futuwawa „Jak mieszkamy” – flagowego działania m. st. Warszawy w obszarze promowania *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego stolicy*. Regularnie ze współpracy z najaktywniejszymi studentami korzysta również w swoich projektach badawczych i usługowych partner kierunku – Studio badawczo-projektowe s360.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

3.1 Wymagania stawiane kandydatom i warunki rekrutacji

Zgodnie z zasadami postępowania rekrutacyjnego na studia pierwszego stopnia przyjęty zostaje każdy kandydat, który przedstawi świadectwo maturalne oraz dopełni wymogów formalnych.

3.2 Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni i w procesie uczenia się poza systemem studiów

Zasady przyjęcia na studia przez przeniesienie z innej uczelni, w tym uczelni zagranicznej, reguluje Regulamin studiów. Student składa do Rektora wnioski o przyjęcie na studia zgodny ze wzorem i dołącza do niego: zaświadczenie o statusie studenta; dokumenty dotyczące dotychczasowego przebiegu studiów; potwierdzenie opłaty za przeprowadzenie postępowania o przyjęcie na studia; podpisane dwa egzemplarze umowy o warunkach odpłatności za studia. Rektor podejmuje decyzje zasięgając opinii Dziekana, w której ten wskazuje: semestr roku akademickiego i semestr studiów, od którego student może podjąć realizację studiów; ewentualne przedmioty do uzupełnienia oraz termin uzupełnienia.

Zgodnie z Regulaminem studiów dotychczasowy przebieg studiów może zostać uznany tylko w przypadku, w którym program zaliczanego przedmiotu i jego efekty uczenia się są zgodne z programem i efektami uczenia się przewidzianymi w programach realizowanych na Uniwersytecie SWPS. Łączna liczba punktów ECTS uzyskanych przez studenta w wyniku uznania zaliczeń z innej uczelni nie może przekroczyć 2/3 wymiaru ECTS dla danego programu studiów. Na każdym etapie studiów student może złożyć wniosek o uznanie zaliczenia uzyskanego w innej uczelni, w tym zagranicznej, na poczet realizacji programu studiów. Wniosek rozpatruje Dziekan, dokonując oceny zgodności formalnej i zgodności merytorycznej treści i efektów uczenia się przedmiotu zaliczonego przez studenta z przedmiotem programu studiów.

Na kierunku nie jest stosowana procedura potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów kandydatom na studia.

3.3 Zasady, warunki i tryb dyplomowania

Zasady, warunki i tryb dyplomowania na kierunku kulturoznawstwo określają: 1) Regulamin studiów w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, 2) zarządzenie Rektora w sprawie zatwierdzenia Zasad realizacji seminariów dyplomowych w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, 3) Szczegółowe zasady dotyczące przebiegu seminarium dyplomowego, składania prac dyplomowych i egzaminu dyplomowego na kierunku kulturoznawstwo na specjalności **Projektowanie innowacji**.

Seminarium dyplomowe realizowane jest na trzecim roku studiów, trwa jeden semestr i kończy się złożeniem pracy pisemnej (praca licencjacka o objętości minimum 25 stron). Równocześnie z seminarium licencjackim studenci realizują kurs Projekt dyplomowy, który stanowi integralną część pracy dyplomowej. Praca licencjacka składa się z dwóch części: części humanistycznej (teoretycznej, empirycznej, teoretyczno-empirycznej) i projektowej (praktycznej). W porozumieniu z promotorem głównym możliwe jest nie rozgraniczanie części humanistycznej od projektowej pod warunkiem, że wszystkie powyższe elementy występują w pracy i układają się w spójną całość. Praca licencjacka przygotowywana jest pod kierunkiem dwóch współpracujących ze sobą wykładowców: promotora

głównego prowadzącego seminarium licencjackie (odpowiedzialnego za część humanistyczną i końcową strukturę pracy,) i opiekuna projektowego prowadzącego przedmiot „Projekt dyplomowy” (odpowiedzialnego za koordynację i konsultacje dotyczące części projektowej).

Zarówno seminarium jak i kurs Projekt dyplomowy kończą się zaliczeniem na ocenę. Warunkiem zaliczenia ostatniego semestru seminarium jest złożenie pracy licencjackiej nie później niż 30 września i zaliczenie kursu Projekt dyplomowy. Niespełnienie tych warunków oznacza otrzymanie oceny niedostatecznej z seminarium i konieczność jego przedłużenia. Student powtarzający seminarium licencjackie w semestrze zimowym składa pracę licencjacką w terminie nie późniejszym niż ostatni dzień lutego. W przypadku niezaliczenia ostatniego semestru seminarium licencjackiego zgodnie z § 43 Regulaminu studiów student, który chce kontynuować przygotowywanie pracy dyplomowej, może złożyć wniosek o powtarzanie seminarium dyplomowego. Wniosek o powtarzanie seminarium dyplomowego należy złożyć w terminie do 30 września; w przypadku osób powtarzających ostatni semestr seminarium w semestrze zimowym, terminem złożenia podania jest ostatni dzień lutego. Z upoważnienia Dziekana, decyzję w sprawie powtórzenia przez studenta seminarium licencjackiego podejmuje Koordynator specjalności.

Seminarium może zostać przedłużone maksymalnie o dwa semestry. Po wyczerpaniu tej możliwości konieczny jest zapis na nowe seminarium prowadzone przez innego promotora i tym samym napisanie nowej pracy.

Warunkiem dopuszczenia do egzaminu licencjackiego jest zaliczenie wszystkich przedmiotów objętych programem studiów, zrealizowanie wymaganych praktyk zawodowych, złożenie pracy dyplomowej i uzyskanie pozytywnych ocen promotora i recenzenta oraz dopełnienie formalności w Centrum Spraw Studenckich. W przypadku, gdy recenzent wystawia ocenę negatywną, o dopuszczeniu do egzaminu dyplomowego decyduje Dziekan, który powołuje drugiego recenzenta. Student zostaje dopuszczony do egzaminu licencjackiego, jeżeli drugi recenzent wystawi ocenę pozytywną. Wówczas skład Komisji Egzaminacyjnej, standardowo obejmujący promotora, recenzenta i przewodniczącego komisji, zostaje poszerzony o drugiego recenzenta. W przypadku, gdy praca dyplomowa otrzyma dwie negatywne recenzje, decyzję w sprawie dalszego toku realizacji seminarium licencjackiego i egzaminu dyplomowego podejmuje Dziekan.

Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym i składa się z trzech pytań głównych. Może w niej uczestniczyć również opiekun projektowy, koordynujący pracę w ramach kursu Projekt dyplomowy. Dwa pytania (jedno od kierującego pracą, drugie od recenzenta) związane są z szeroko ujętą tematyką pracy i mieszczą się w ramach nauk o kulturze i religii. Trzecie pytanie losowane jest przez studenta podczas egzaminu. Student losuje dwa pytania z puli pytań ogłoszonej studentom do końca pierwszego miesiąca ostatniego roku studiów, a następnie z wylosowanych wybiera to, na które będzie odpowiadał.

Zgodnie z paragrafem 46 Regulaminu studiów ostatecznym wynikiem studiów jest suma następujących składników: a) średnia ocen uzyskanych w trakcie studiów – z wagą 0,6, b) ocena pracy dyplomowej – z wagą 0,3, c) ocena egzaminu dyplomowego – z wagą 0,1. W dyplomie ukończenia studiów wpisuje się wynik studiów na skali ocen ustalony na podstawie zaokrąglenia w sposób następujący: a) do 3,24 – dostateczny (3) b) 3,25-3,74 – dostateczny plus (3+) c) 3,75-4,24 – dobry (4) d) 4,25-4,74 – dobry plus (4+) e) od 4,75 – bardzo dobry (5). Komisja egzaminacyjna może podwyższyć ocenę wpisaną w dyplomie ukończenia studiów o jedną ocenę, jeżeli student uzyskał ocenę bardzo dobrą z egzaminu dyplomowego oraz co najmniej dobrą w ciągu ostatniego roku studiów.

W trakcie przygotowywania pracy dyplomowej promotor weryfikuje jej samodzielność z wykorzystaniem systemu antyplagiatowego zgodnie z procedurą antyplagiatową obowiązującą w Uczelni, a gotową pracę sprawdza z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego. W przypadku, gdy w toku oceny pracy dyplomowej ujawniono, że student przypisał sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego, promotor wszczyna postępowanie zgodnie z procedurą antyplagiatową obowiązującą na Uczelni.

3.4 Sposoby oraz narzędzia monitorowania i oceny postępów studentów

Uniwersytet SWPS dysponuje zaawansowanymi metodami i narzędziami ilościowymi pozwalającymi monitorować liczbę kandydatów na studia, liczbę osób przyjętych na studia, retencję studentów, liczbę osób zapisanych na specjalności, specjalizacje oraz przedmioty fakultatywne, a także liczbę osób kończących studia w terminie. Władze wydziału oraz kierunku mają stały i bezpośredni dostęp do aktualnych raportów, na podstawie których: 1) tworzą rekomendacje dla Zarządu Uczelni w sprawie limitów miejsc na poszczególne studia, a także zakończenia rekrutacji przed czasem w przypadku braku miejsc; 2) określają liczbę grup dziekańskich do uruchomienia na kolejny rok akademicki; 3) określają limity miejsc na seminariach dyplomowych; 4) podejmują decyzje o zamknięciu grup, które w ramach zapisów na zajęcia nie wypełniły się w dostatecznym stopniu; 5) monitorują prawidłowy przebieg procesu kształcenia. W przypadku, kiedy statystyki kierunkowe — retencji, braku kwalifikacji na wyższy rok, niezłożonych w terminie prac dyplomowych — odbiegają od uczelnianego standardu bądź została w nich dostrzeżona niepokojąca zmiana, władze wydziału i kierunku ustalają przyczyny i podejmują działania naprawcze.

Koordynatorzy kierunku dysponują narzędziami pozwalającymi monitorować postępy studentów w nauce. Służy do tego między innymi aplikacja, dzięki której można w sposób bezpośredni nie tylko sprawdzić i przeanalizować rozkład ocen (na poziomie wydziału, kierunku czy pojedynczego przedmiotu), ale również dokonać porównania (np. między aktualnym a poprzednim rokiem akademickim, czy między podmiotami prowadzącymi przez tego samego wykładowcę). Dzięki niej, poza śledzeniem osiągnięć studentów, możliwa jest weryfikacja prawidłowości oceniania oraz adekwatność doboru form oraz poziomu trudności metod weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się. Służy temu również weryfikacja jakościowa przez okresowy przegląd prac cząstkowych i dyplomowych.

Wspomniane dane ilościowe stanowią znaczący materiał dla inicjatyw mających na celu doskonalenie oferty programowej oraz jakości uczenia się. Przykładowo szczegółowe dane dotyczące rekrutacji i retencji stanowiły materiał do warsztatów zorganizowanych wiosną 2021 roku, mających na celu zweryfikowanie zgodności koncepcji kształcenia z oczekiwaniami kandydatów i studentów. Analiza rozkładu ocen stała się przyczynkiem do rewizji metod weryfikacji efektów uczenia się.

Kameralność kierunku kulturoznawstwo sprawia, że poza wspomnianymi źródłami danych, koordynatorzy kierunku pozyskują wiedzę o postępach studentów w sposób bezpośredni. Zarówno od wykładowców w trakcie indywidualnych rozmów i cyklicznych spotkań Katedry Kultury i Mediów, podczas spotkań wykładowców poszczególnych semestrów specjalności **Projektowanie Innowacji**, jak i od samych studentów, którzy dla koordynatorów nie są anonimowi i często konsultują z nimi postępy w nauce. Dodatkowo z racji pełnionej funkcji, z upoważnienia Dziekana, koordynatorzy mają wgląd w przebieg studiów każdego studenta kierunku.

3.5 Zasady i metody sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Ogólne zasady i metody weryfikacji efektów uczenia się określa Regulamin studiów w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym. Szczegółowe, na poziomie kierunku, zapisane są w programie studiów, w tym zwłaszcza w kartach przedmiotów precyzyjnie wskazujących metody weryfikacji przedmiotowych efektów uczenia się wraz z określeniem warunku osiągnięcia pojedynczego efektu oraz progi punktowe dla poszczególnych ocen. Szczegółowe zasady i terminy zaliczenia oraz instrukcje zamieszczone są w sylabusach przedmiotowych i kursowych.

Na kierunku kulturoznawstwo przedmiotowy efekt uczenia się zostaje uznany za osiągnięty w stopniu dostatecznym po uzyskaniu przez studenta minimum 51% punktów możliwych do zdobycia w zadaniu zaliczeniowym (w tym na sprawdzianach wiedzy). Student zalicza przedmiot tylko w przypadku osiągnięcia wszystkich zakładanych przedmiotowych efektów uczenia się. Metody weryfikacji są dostosowane do charakteru efektów uczenia się. I tak wiedza weryfikowana jest przez takie metody jak: egzamin pisemny (test jednokrotnego wyboru, test z pytaniami otwartymi, praca pisemna pisana w sali, egzamin w formie „open book”), egzamin ustny, kolokwium. Zdobycie umiejętności weryfikowane jest za pomocą: prac pisemnych, raportów badawczych, referatów, prezentacji (w tym multimedialnych), projektów indywidualnych i zespołowych, zadań domowych. Osiągnięcie kompetencji społecznych weryfikowane jest z wykorzystaniem takich metod i narzędzi jak: raporty aktywności kulturalnej, raporty samooceny, pomiar aktywności na zajęciach, projekty (w tym społeczne i kreatywne). Dobór metod podlega okresowej weryfikacji przez Wydziałową Komisję ds. Jakości Kształcenia.

Zasady realizacji i weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się w ramach zajęć z języka obcego określa zarządzenie Rektora i wynikające z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, a także programów studiów. Warunkiem ukończenia studiów pierwszego stopnia jest opanowanie języka angielskiego na poziomie minimum B2 według standardu określonego przez Europejski System Opisu Kształcenia Językowego. Potwierdzenie umiejętności językowych studentów na poziomie B2 zależy od początkowego poziomu, na którym student realizował lektorat. Każdy student, który ukończy lektorat na poziomie kursu B2 z oceną pozytywną, otrzymuje automatyczne zaliczenie poziomu B2 z języka angielskiego i odpowiednią adnotację w suplementie do dyplomu ukończenia studiów. Studenci, którzy zrealizują lektorat w wymiarze czterech semestrów na poziomie niższym niż B2, są zobowiązani do przystąpienia i zaliczenia ogólnouczelnianego testu B2. Istnieje możliwość zaliczenia części lub całości lektoratu, poprzez udokumentowanie uzyskania efektów uczenia się na poziomie B2 na innej uczelni wyższej lub za pomocą uzyskania odpowiedniego certyfikatu językowego (wykaz dokumentów poświadczających znajomość języka określa załącznik do Zasad realizacji efektów uczenia się w ramach zajęć z języka obcego). Kompetencje językowe w każdym semestrze weryfikowane są zgodnie z przyjętymi Zasadami organizacji i zaliczania lektoratów. Aby otrzymać zaliczenie, należy uzyskać minimum 60% sumarycznie oraz z każdej z dwóch części składowych kursu tj. zajęć z bezpośrednim kontaktem osoby prowadzącej zajęcia oraz asynchronicznej części e-learningowej, tym samym niezaliczenie jednego z komponentów kursu powoduje niezaliczenie przedmiotu.

Warunki kwalifikacji studenta na kolejny rok studiów określają Zasady studiowania na Wydziale Nauk Humanistycznych w Warszawie. Student jest automatycznie kwalifikowany na kolejny rok studiów, gdy uzyskał pozytywną weryfikację wszystkich efektów przedmiotowych przewidzianych do realizacji

według programu kształcenia w poprzedzającym roku studiów. Na kolejny rok studiów kwalifikowany jest także student, który uzyskał pozytywną weryfikację efektów uczenia się z przedmiotów składających się na 80% punktów ECTS wymaganych w programie studiów w poprzedzającym roku studiów. W takim przypadku jest nadal zobowiązany powtórzyć przedmioty, w wypadku których nie osiągnął oczekiwanych efektów uczenia się.

Ocena osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się na egzaminie dyplomowym przeprowadzana jest zarówno na poziomie merytorycznej oceny pracy dyplomowej przez promotora i recenzenta, jak i za sprawą pytań weryfikujących wiedzę i umiejętności zdobyte w trakcie całych studiów.

Dokumentowanie osiągnięcia efektów uczenia się odbywa się w formie papierowej lub elektronicznej, w postaci: 1) pisemnych prac etapowych i egzaminacyjnych archiwizowanych przez prowadzących poszczególne zajęcia, 2) protokołów egzaminacyjnych, recenzji i prac dyplomowych.

W ramach Projektu Zintegrowanego powstają narzędzia do monitoringu losów absolwentów, które zostaną wykorzystane w lepszym dostosowaniu programu studiów do potrzeb rynku pracy.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

W roku akademickim 2021/2022 zajęcia na kierunku poprowadzi łącznie 53 wykładowców i wykładowczyń (w tym dwie osoby prowadzące wykład monograficzne), z czego dwadzieścia trzy osoby to nauczyciele akademicy. Trzon kadry stanowią pracownice i pracownicy Katedry Kultury i Mediów (dwoje profesorów, dwóch doktorów habilitowanych, siedmioro adiunktów zatrudnionych na etatach badawczo-dydaktycznych i dwoje magistrów zatrudnionych na etatach dydaktycznych). Jeśli kompetencje trzonu zespołu okazują się niewystarczające, w pierwszej kolejności do obsady włączeni zostają pracownicy innych katedr i wydziałów. Zajęcia prowadzą psycholożka dr Ewa Jarczewska-Gerc czy socjolożka i badaczka designu dr Monika Rosińska, politolog dr hab. Ben Stanley. W odróżnieniu jednak od profilu ogólnoakademickiego, gdzie większość zewnętrznych osób prowadzących zajęcia legitymuje się stopniem doktora lub wyższym, tu koncentrujemy się na odpowiednim doświadczeniu praktycznym. Zajęcia prowadzą liczni pracownicy instytucji artystycznych, edukacyjnych i organizacji biznesowych. To m.in. Paweł Wodziński i Bartosz Frąckowiak, dyrektor i z-ca dyrektora Biennale Warszawa. To także związani z Centrum Nauki Kopernik Błażej Dawidson, Krzysztof Kornas, Aneta Duda i Stanisław Łoboziak, czy dyrektor programowa festiwalu Transatlantyk Joanna Łapińska i rzeczniczka prasowa tego wydarzenia, Józefina Bartyzel. W wypadku semestru Przestrzeń publiczna wsparcia udzielają m.in. Jacek Grunt-Mejer, Pełnomocnik Prezydenta M. St. Warszawy ds. rewitalizacji czy doświadczony w projektach miejskich strateg Grzegorz Młynarski, założyciel firmy s360. Kluczowe są tu doświadczenie oraz kompetencje dopasowane do tematyki semestru, ale także bieżąca praca w danym obszarze, dająca studentkom i studentom możliwość zmierzenia się z realnymi wyzwaniami, a przy okazji pozwalająca zbudować kontakty potencjalnie pomocne w budowie przyszłej kariery zawodowej.

Dramatyczne wydarzenia ostatnich lat – kłopoty zdrowotne i śmierć kilkorga wybitnych członków i członków Katedry Kultury i Mediów – wpłynęły na obniżenie udziału w kadrze samodzielnych pracowników naukowych. Polityka kadrowa uczelni ukierunkowana jest na stopniową odbudowę tego potencjału. Oprócz regularnie ogłaszanych i rozstrzyganych konkursów przeprowadzanych zgodnie z wysokimi standardami HR, m.in. HR Excellence in Research (zatrudnieni w poprzednim roku akademickim: dr Katarzyna Bojarska, dr Mateusz Felczak), wspierany jest rozwój naukowy i postępowania awansowe kadry (obecnie trwa procedura habilitacyjna dra Piotra Majewskiego).

Wspieranie kadry w rozwoju kompetencji dydaktycznych, w tym umiejętności współpracy z praktykami, to jeden z celów strategicznych Uniwersytetu SWPS. W ostatnich latach wdrożono kilka inicjatyw. Wykładowcy (również na kontraktach) mają możliwość podnoszenia swoich kwalifikacji w ramach cyklu cosemestralnych szkoleń wewnętrznych pod nazwą Tygodnia Kompetencji Dydaktycznych. Tematyka tych szkoleń obejmowała dotychczas m.in. metody i techniki prowadzenia zajęć, sposoby aktywizacji studentów, umiejętności przygotowania i pracy ze studium przypadku, praca głosem. Szkolenia w ramach TKD prowadzą też wykładowcy kulturoznawstwa: dr Sandra Frydrysiak warsztaty antydyskryminacyjne, dr Karol Jachymek warsztaty dotyczące metod i technik kształcenia na odległość.

Wraz z przejściem na uczenie zdalne, wynikającym z epidemii COVID-19, działalność rozpoczął Zespół ds. nauczania zdalnego, który przygotował pakiet instrukcji i tutoriali objaśniających obsługę narzędzi do prowadzenia zajęć oraz weryfikacji efektów uczenia się w trybie online. Specjaliści zespołu przed każdym semestrem na wniosek Dziekana prowadzą szkolenia synchroniczne dla nowych

wykładowców. Od zeszłego roku działalność prowadzi również Centrum Doskonalenia Edukacji Zdalnej, w ramach którego dydaktycy szkolą się i innych z posługiwania się nowymi technologiami w trakcie prowadzenia zajęć, w tym także w formie HyFlex. Centrum publikuje też Biuletyn Zdalny, stanowiący platformę wymiany dobrych praktyk związanych ze zdalnym kształceniem, i organizuje cykl spotkań „Zdalne Czwartki”, w trakcie których eksperci dzielą się z kadrą dydaktyczną wiedzą i doświadczeniem na temat kształcenia na odległość.

W roku 2021 na uczelni został powołany zespół doradców dydaktycznych, wyłoniony na drodze wieloetapowego konkursu, obejmujący osoby o udokumentowanych osiągnięciach dydaktycznych. Do doradcy może zgłosić się każdy wykładowca, który potrzebuje wsparcia metodycznego lub innego eksperckiego, także na podstawie informacji zwrotnych z ewaluacji zajęć dokonywanych przez studentów. Wsparcie odbywa się na zasadzie samooceny potrzeb i dobrowolności. W gestii Dziekana pozostaje monitorowanie kompetencji kadry oraz ich kontrola, m.in. poprzez hospitację zajęć. Kadra ma możliwość podnoszenia kompetencji także w ramach wymiany międzynarodowej (Erasmus+), czy poprzez uczestnictwo w finansowanym przez Ministerstwo Edukacji i Nauki programie Mistrzowie Dydaktyki. Do wysokiego poziomu prowadzenia działalności dydaktycznej motywują nagrody rektorskie oraz dziekańskie, przyznawane osobom, które odniosły sukcesy dydaktyczne, w tym otrzymując wysokie wyniki w ewaluacji zajęć.

Pracownicy badawczo-dydaktyczni uzyskują również wsparcie w rozwoju naukowym. Oprócz dostępu do szkoleń i środków na badania (co ważne, w pewnym zakresie dostępnych także dla osób zatrudnionych na etatach bez komponentu badawczego – stosowne środki pozostają w dyspozycji Dziekana) i wsparcia odpowiednich działów uczelni, w tym Działu Badań Naukowych i Projektów, do aktywności i podnoszenia jakości pracy zachęca system motywacyjny. Publikacje od poziomu 70 punktów są premiovane – proporcjonalnie do liczby punktów, wg jawnego systemu wyceny – nagrodą Prorektora ds. nauki wraz z premią. Dodatkowo, dyrektor INH dysponuje pulą finansową umożliwiającą przyznawanie nagród za inne osiągnięcia.

Przekonanie o społecznej misji kadry akademickiej przekłada się na wysokie zaangażowanie w aktywność popularyzatorską. W samym tylko roku akademickim 2020/2021, Dział Marketingu Uniwersytetu SWPS zarejestrował 523 przykłady obecności naszej kadry w mediach – od prasy codziennej („Gazeta Wyborcza”, gazety lokalne), przez tygodniki opinii („Polityka”, „Newsweek”, „Tygodnik Powszechny”, „Wprost”), po programy radiowe i telewizyjne oraz liczne serwisy internetowe. Kadra realizuje też podcasty i webinary, publikowane w ramach Strefy Kultur Uniwersytetu SWPS na stronie WWW (kultura.swps.pl) oraz platformach Facebook (z przeszło 6 tys. członków), YouTube (68 nagrań, przeszło 4,5 tys. subskrybentów), iTunes i Spotify. Potencjał popularyzacyjny mają też licznie podejmowane inicjatywy. Przykładem może być rozwijany przez wykładowczynie (Martę Żakowską, Martynę Obarską, Aleksandrę Litorowicz, Magdalenę Kubecką) ogólnopolski „Magazyn Miasta” będący jedynym na polskim rynku interdyscyplinarnym czasopismem poruszającym kwestie polityk miejskich, przestrzeni publicznych i innowacji w obszarze projektowania miasta. Warto wspomnieć również o współpracy dr Karola Jachymka z Centrum Edukacji Obywatelskiej, Filmoteką Szkolną, Fundacją Szkoła z Klasą czy Nowymi Horyzontami Edukacji Filmowej mającej na celu popularyzację wiedzy w zakresie (pop)kultury cyfrowej i praktyk komunikacyjnych typowych dla przedstawicieli i przedstawicielek generacji Z i alpha (tworząc scenariusze zajęć, prelekcji, kursy e-learningowe czy prowadząc szkolenia).

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Warszawski kampus Uniwersytetu SWPS, na terenie którego prowadzony jest kierunek Kulturoznawstwo, w pełni gwarantuje możliwość osiągnięcia przez studentów założonych efektów uczenia się. Najwyższy standard infrastruktury dydaktycznej potwierdziły dwa zespoły oceniające Polskiej Komisji Akredytacyjnej, które w latach 2018/2019 i 2019/2020 dokonywały oceny kształcenia na kierunkach prowadzonych na WNHIS² w Warszawie. Od tego czasu uczelnia poczyniła kolejne inwestycje, wydatnie podnoszące warunki kształcenia oraz bezpieczeństwo studentów i kadry w dobie zagrożenia epidemiologicznego wirusem COVID-19. Uczelnia dysponuje 7 aulami wykładowymi z liczebnością od 112 do 256 osób, a także ok. 100 salami zajęciowymi (sale dydaktyczne, sale warsztatowe oraz sale komputerowe), co stanowi gwarancję, że studenci specjalności **Projektowanie innowacji** mogą liczyć na jak najlepsze dopasowanie wielkości sal i ich wyposażenia do wielkości grupy i koncepcji samego kursu.

Na studentów czeka: 11 sal komputerowych (wyposażonych również w wysokiej jakości komputery, w tym Apple iMac, z zainstalowanym oprogramowaniem do prowadzenia warsztatów i seminariów metodologicznych, zajęć poświęconych tworzeniu tekstów i prezentacji danych); studio dziennikarskie dla kursów z komunikacji i wystąpień publicznych; sale konferencyjne w pełni wyposażone do prowadzenia telekonferencji; pracownia dla studentów **Projektowanie innowacji** przeznaczona do pracy projektowej zaopatrzona w rozwiązania ułatwiające pracę w grupach, warsztatowe materiały dydaktyczne i bibliotekę publikacji projektowych. Wszystkie pomieszczenia dydaktyczne wyposażone są w elektrycznie regulowane biurka, sprzęt komputerowy typu AIO, nagłośnienie, ekrany, rolety zaciemniające oraz projektory multimedialne, a niektóre również w tablice interaktywne, a wyposażenie kilkudziesięciu sal pozwala na użycie metod aktywizujących studentów. We wszystkich aulach i salach można korzystać z szybkiego internetu. Dodatkowo, wraz z rozpoczęciem roku akademickiego 2021/2022, w Warszawie dostosowano 17 sal do nauczania w trybie HyFlex (10 sal w standardzie HyFlex do prowadzenia zajęć hybrydowych oraz 7 auli w wysokim standardzie HyFlex). Pozwalają one prowadzić zajęcia jednocześnie ze studentami znajdującymi się w sali i łączącymi się zdalnie. Wyposażenie obejmuje: mikrofon ręczny i sufitowy, listwę sterującą, wizualizer Aver, 2 kamery PTZ, 2 kamery szerokokątne, w tym jedna z systemem śledzącym, druga skierowana na studentów oraz mikser video z możliwością przełączania 4 kamer, wizualizera i komputera w sali wraz z monitorem podglądu.

Uczelnia, co niezwykle istotne z perspektywy studentów **Projektowanie innowacji**, dysponuje pracownią do prowadzenia wywiadów indywidualnych jak również grupowych (pokoje z tzw. lustrem fenickim) co pozwala realizować zakładane efekty uczenia się podczas takich kursów, jak np. Warsztat badawczy czy Realizacja projektu. Przestrzeń publiczna.

W uczelni, poza salami zajęciowymi i pracowniami, znajdują się Strefy Studenta, czyli przestrzenie przeznaczone i dostosowane do pracy indywidualnej i zespołowej, dzięki czemu z powodzeniem można realizować zadania grupowe, mieszczące się w nakładzie pracy studenta, ale nie odbywające się w salach zajęciowych. Do dyspozycji studentów są także biblioteka, czytelnia, księgarnia, kawiarnia, stołówka, punkty kawowe. Studenci-rodzice, którzy przebywają w budynku z dzieckiem, mogą

² Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych od roku akademickiego 2021/22 został podzielony na dwa odrębne wydziały: Wydział Nauk Humanistycznych i Wydział Nauk Społecznych. W opisywanym w niniejszym raporcie okresie specjalność Projektowanie innowacji była realizowana w WNHIS.

korzystać z dostosowanego do ich potrzeb pokoju. Do dyspozycji studentów jest również pokój modlitw.

Studenci i pracownicy korzystają na co dzień z systemu Wirtualna Uczelnia, będącego narzędziem informatycznym, które w bezpieczny sposób wspiera wymianę informacji i zapewnia dostęp w czasie rzeczywistym do kilkunastu systemów nieodzownych w pracy nauczyciela akademickiego (np. system Verbis, system ASAP, systemy administracyjne itp.). Podstawowe usługi dostarczane wykładowcom, pracownikom i częściowo także studentom obejmują: usługi chmurowe Google Workspace, w tym usługi pocztowe, kalendarz, dyski współdzielone; platformy wirtualne VMware; MS Hyper-V; MS Active Directory Domain Services. Ponadto Uniwersytet od lat korzysta z narzędzi umożliwiających prowadzenie komunikację oraz prowadzenie zajęć online w ramach pakietu Google (m.in. Meet, Classroom, Dokumenty, Formularze) i platformy Moodle (learnonline.swps.edu.pl). Do niedawna narzędzia te były stosowane w celu dodatkowej aktywizacji studentów lub do utrwalenia efektów uczenia się poprzez samodzielną pracę. W związku z pandemią i koniecznością przejścia na nauczanie zdalne, uczelnia poczyniła duże inwestycje w infrastrukturę, zapewniając zarówno wykładowcom, jak i studentom narzędzia do prowadzenia zajęć online zintegrowane z Wirtualną Uczelnią (np. przejście z planu zajęć do odpowiedniego classroom). Uczelnia cyklicznie zapewnia odpowiednie szkolenia dla kadry dydaktycznej i studentów z posługiwania się tymi narzędziami. Na podstronie w Wirtualnej Uczelni znajduje się również wydzielona część zawierająca przydatne materiały dydaktyczne, porady i rekomendacje. W mediach społecznościowych działa natomiast nieformalna, samopomocowa grupa Dydaktyka online w Uniwersytecie SWPS (554 członków), która została stworzona przez samych dydaktyków. Pracownicy dydaktyczni i badawczo-dydaktyczni korzystają w swoich pokojach z 450 komputerów stacjonarnych i przenośnych zabezpieczonych systemem antywirusowym. Sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie są zarządzane przez Dział IT uczelni. Dyski w komputerach są zaszyfrowane tak, aby spełnić procedury wymagane przez RODO. Do obsługi procesów związanych z obsługą Help Desk stosowany jest zaawansowany system zgodny z metodologią ITIL (Information Technology Infrastructure Library).

Uczelnia wyposażona jest w infrastrukturę umożliwiającą prowadzenie badań naukowych za pomocą zarówno specjalistycznego sprzętu, np. okulografy, EEG, sprzęt VR, jak i oprogramowania umożliwiającego zbieranie i przetwarzanie danych, np. wewnętrzny panel badawczy SONA; programy do prowadzenia badań: E-Prime, Inquisit, licencja Qualtrics dla pracowników i studentów, oprogramowania do analizy danych ilościowych: SPSS, AMOS i jakościowych: NVivo, Atlas; programy do nauki wirtualnego zarządzania projektami (np. Asana, Basecamp), programy do zarządzania przepływami pracy (np. Trello), programy do mapowania myśli (np. Miro, MindJet) oraz programy służące do wizualizacji danych (np. Tableau). Pozwala to w profesjonalny sposób zrealizować zajęcia poświęcone np.: metodom pracy w grupie i narzędziom do pracy zespołowej, zarządzaniu projektami, pracy z przełożonymi, organizacji procesów czy zakładania organizacji. Studenci uczący się w warszawskim kampusie Uniwersytetu SWPS mogą korzystać z rozwiniętej infrastruktury sprzętowej: 273 komputery z dostępem do internetu w pracowniach komputerowych oraz 37 komputerów z bezprzewodowym dostępem do internetu na terenie biblioteki, gdzie znajduje się także komputer dla osób niewidzących i niedowidzących. W warszawskim kampusie jest dostępna bezprzewodowa sieć komputerowa obejmująca cały budynek.

W skład infrastruktury sieciowej i serwerowej wspomagającej pracę dydaktyczną wchodzi dwie serwerownie, w tym: 57 serwerów, 51 przełączników sieciowych, 2 routery, 2 firewalle, 2300 sztuk komputerów.

Studenci specjalności **Projektowanie innowacji**, także w trakcie pandemii, mogą na bieżąco korzystać z zasobów biblioteki znajdującej się w warszawskim kampusie Uniwersytetu SWPS. Zasoby te mają zarówno formę analogową (tradycyjną), jak i cyfrową (bazy udostępnione dla studentów: EBSCOhost, libra.ibuk.pl, Legalis, LEX, Springer Link, Jstor, Wiley Online Library, Scopus, ScienceDirect, Web of Science, Science Magazine, Nature, Czasopisma w ABE IPS, Polona, Federacja Bibliotek Cyfrowych, ArsLege, The Diplomat). Do dyspozycji studentów stworzono kulturoznawczy księgozbiór główny: liczba tytułów 1473, liczba egzemplarzy: 2639. Ze względu na specyfikę specjalności **Projektowanie innowacji** (blok zajęć koncentrujących się na projektowaniu) należy jeszcze do tego księgozbioru dodać zasoby Wydziału Wzornictwa (liczba tytułów 600, liczba egzemplarzy: 754).

W pracowni specjalności **Projektowanie innowacji** znajduje się biblioteka publikacji projektowych, a także bogaty zasób materiałów do pracy projektowej (materiały trenerskie uczące kreatywności, komunikacji i pracy zespołowej m.in. Klocki GEOMAG Panels (180 el), Klocki GEOMACH Mechatronics, Lego, karty Dixit).

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Specjalność **Projektowanie innowacji** powstała jako odpowiedź m.in na zapotrzebowanie wyrażane przez przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, którzy brali udział w pracach programowych nowego kierunku i deklarowali zakres kompetencji studentów kulturoznawstwa, które w szczególności sposób odpowiadałyby oczekiwaniom rynkowym. W Radzie Programowej zasiadają m.in Zuzanna Skalska i Weronika Rochacka-Gagliardi. Zuzanna Skalska od kilkunastu lat zajmuje się przewidywaniem trendów i zjawisk w różnych dziedzinach designu, biznesu i innowacji. Została nagrodzona licznymi prestiżowymi nagrodami w świecie designu i jest współtwórczynią i międzynarodową ambasadorką School of Form. Weronika Rochacka-Gagliardi jest strategiem designu i współzałożycielką DESIGN PROVISION. Od 2007 roku prowadzi projekty i szkolenia w zakresie budowania strategii, zarządzania designem, Design Thinking i Service Design i do tej pory współpracowała m.in. z takimi firmami, jak: ING Bank (Polska, Niemcy, Holandia), Santander Bank Polska S.A. (dawniej BZ WBK), Docplanner (ZnanyLekarz.pl), Costa Coffee, Mercer Services Polska, Sollers Consulting czy Narodowy Instytut Audiowizualny (obecnie FINA). Ponadto w Radzie Programowej specjalności zasiada m.in. Paweł Potoroczyn – polski menadżer kultury, w latach 2008 – 2016 dyrektor Instytutu Adama Mickiewicza, a także Piotr Voelkel – właściciel Grupy Kapitałowej VOX, znawca sztuki i promotor rodzimego designu, pełniący funkcję założyciela Uniwersytetu SWPS. Udział przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego na etapie konstruowania programu nowej specjalności ma swoje odzwierciedlenie również w późniejszych latach funkcjonowania **Projektowania innowacji** – w latach 2018 i 2020 dokonano modyfikacji programu, dostosowując go do potrzeb rynkowych po konsultacji z praktykami pracującymi ze studentami specjalności.

Udział praktyków jest kluczowy dla specjalności **Projektowanie innowacji**. Wśród nich można wymienić m.in Grzegorza Młynarskiego (pracującego dla takich marek jak: mBank, Orange, Żabka, Lidl, PKO BP, Warta, Nationale-Nederlanden, Rainbow, PL.2012, Samsung, IKEA, Medicover, Roche, AMS, CCC), czy Martę Żakowską (reprezentantkę Polski w europejskiej grupie aktywistów City Makers, biorącej udział w procesie tworzenia nowej Europejskiej Agendy Miejskiej, czyli najważniejszego dokumentu warunkującego politykę miejską UE). Wśród wykładowców specjalności **Projektowanie innowacji** jest trójka osób nominowanych w plebiscycie Osobowości 25-lecia miesięcznika „Architektura Murator” (Marta Żakowska, Martyna Obarska, Jacek Grunt-Mejer), czyli plebiscycie nagradzającym wyróżniające się postaci, które miały wpływ na kształtowanie się przestrzeni polskich miast w ostatnim ćwierćwieczu. Czerpiąc ze swojego doświadczenia zawodowego wykładowcy regularnie oceniają swoje i projekty semestralne modyfikując je pod kątem ich przystosowania do realiów otoczenia społeczno-gospodarczego.

Realizując konkretne projekty – przy zaangażowaniu naszych partnerów – studenci zdobywają unikatowe doświadczenie. Współpraca z potencjalnymi pracodawcami pozwala im budować sieć kontaktów zawodowych już podczas studiów. Partnerami specjalności **Projektowanie innowacji** są m.in.: Centrum Cyfrowe, studio badawczo-projektowe s360, Biennale Warszawa czy Fundacja Ludzie i Medycyna. Przez wiele lat studenci brali również udział w tworzeniu Festiwalu Transatlantyk. Partnerem kierunku od początku jego istnienia jest również School of Form, funkcjonujące na Wydziale Projektowania w Warszawie, dla którego równie ważna jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Wielu badaczy realizuje projekty i przygotowuje ekspertyzy na rzecz podmiotów zewnętrznych. To m.in. przygotowanie diagnozy i wykonanie projektu Strategii rozwoju miasta Sopotu na lata 2021-2030 (dr hab. Mirosław Filiciak, Martyna Obarska, Aleksandra Litorowicz), prace nad serwisem Muzeometr, opracowanie strategii edukacyjnej dla Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau, przygotowanie ekspertyz i konsultacje dotyczące modeli pracy zdalnej dla firmy CD Projekt czy opracowania stanowiące podstawę dla zmiany polityki kulturalnej (projekty ustaw o uprawnieniach i statusie artysty zawodowego). Doświadczenia z tych działań wykorzystywane są podczas prowadzonych zajęć, a w części tych procesów aktywny udział biorą studenci oraz doktoranci.

W celu monitorowania współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, ujednoczenia procedur i zwiększenia dostępu do informacji o partnerach w 2020 roku Dziekan powołał Pełnomocniczkę ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Efektem jej pracy jest powstała analiza partnerów, którzy w największym stopniu mogą wesprzeć rozwój specjalizacji. Lista zawiera opis i kontakty do osób reprezentujących 16 instytucji, firm i organizacji pozarządowych, z którymi utrzymywane są stałe, wieloletnie relacje oraz listę 9 partnerów projektowych. W większości są to umowy niesformalizowane. Aktualnie na wydziale trwają prace nad systemowym rozwiązaniem wspierającym pracowników wydziału, nawiązujących współpracę z podmiotem zewnętrznym bądź rozbudowujących istniejącą. Równie istotną rolę odgrywają kontakty zawodowe i prywatne poszczególnych wykładowców. Rola otoczenia społeczno-gospodarczego wzrośnie jeszcze bardziej w momencie realizacji kolejnych projektów społecznych przewidzianych na specjalności.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

7.1 Umiędzynarodowienie procesu kształcenia

Dla koncepcji programu, który koncentruje się na kulturze współczesnej w ujęciu interdyscyplinarnym i ponadlokalnym (transnarodowym), ważny jest nie tylko dobór treści uwzględniający najnowsze dokonania światowej humanistyki (co przejawia się w doborze literatury, czego przykładem jest m.in. kurs Globalne i lokalne wyzwania miejskie). Ważną rolę odgrywa także rozwijanie kompetencji językowych poprzez realizację na studiach pierwszego stopnia nie tylko lektoratów z angielskiego gwarantujących osiągnięcie poziomu B2 (studenci o wyższych kompetencjach językowych mają możliwość zapisu na zajęcia powyżej tego poziomu), ale również anglojęzycznych przedmiotów fakultatywnych. Pulę fakultetów współtworzą przedmioty prowadzone w języku angielskim przez kadre uczelni (np. przedmioty prowadzone: przez dr Sandrę Frydrysiak oraz mgr Kamila Kuhra: „Approaching Gender Complexity: Sex, Class, Race, and Migration”, „Activism in the Social Media Age. How to Design Your Future Online?”; kadre Zakładu Skandynawistyki „Scandinavian Societies and Cultures: the Example of Sweden” czy dr Emmę Oki „The city in popular culture”), a także przedmioty organizowane z partnerami zagranicznymi:

- W roku akademickim 2021/2022 w ramach zajęć fakultatywnych uruchomiony został we współpracy z Sapir College (Izrael) przedmiot „Memory and Nation Building” prowadzony przez prof. Lucynę Aleksandrowicz-Pędich (Uniwersytet SWPS) oraz prof. Na’amę Sheffi (Sapir College).

Wydział planuje w kolejnych latach sukcesywnie poszerzać ofertę tego typu zajęć o profilu międzynarodowym. Przedsięwzięcia te nie byłyby możliwe gdyby nie rozbudowane relacje wykładowców z uczelniami zagranicznymi, z którymi współpracują w ramach projektów. Z Sapir College współpracują m. in. prof. Mirosław Filiciak oraz dr Sandra Frydrysiak, którzy wspólnie z przedstawicielami filologii, dr Pawłem Pyrką i dr Anną Warso, przygotowali projekt *FutureMatters*. W ramach projektu, studenci podczas prowadzonych równolegle w Polsce i w Izraelu kursów mieli przygotowywać, m.in. za pomocą platformy Twine, alternatywne reinterpretacje tekstów literackich. Realizacja programu zaplanowana jest na przyszły rok akademicki. Prof. Filiciak również jest zaangażowany w projekt „MediaNumeric” finansowany ze środków Erasmus+ KA2, realizowany wspólnie z holenderską uczelnią Inholland University of Applied Sciences oraz szerokim konsorcjum holenderskich i francuskich instytucji publicznych.

7.2 Skala i zasięg mobilności i wymiany międzynarodowej studentów i kadry

Uniwersytet SWPS realizuje liczne projekty współpracy i wymiany akademickiej z uczelniami na całym świecie (w chwili obecnej podpisanych jest ponad 100 umów partnerskich). Każdego roku, w wymianach semestralnych uczestniczy około 100 studentów Uniwersytetu SWPS oraz kilkudziesięciu pracowników uczelni. Podobną liczbę studentów i pracowników jest przyjmowana z zagranicy. Z Europejskiego Funduszu Społecznego realizowane są programy staży międzynarodowych dla dydaktyków w uczelniach brytyjskich i niderlandzkich oraz szkoleń dydaktycznych prowadzonych przez zagranicznych partnerów w Polsce.

Proces kształcenia na kierunku kulturoznawstwo sprzyja krajowej i międzynarodowej mobilności studentów. Uniwersytet SWPS uczestniczy w Programie Erasmus+, który umożliwia studentom

studiów kulturoznawczych oraz wykładowcom zdobywanie doświadczenia na europejskich uczelniach w Finlandii (University of Tampere), Islandii (University of Akureyri oraz University of Iceland), Norwegii (University of Oslo), Szwecji (University of Skövde, Mid Sweden University, Dalarna University), Włoch (Università degli Studi di Palermo). Studenci mogą też skorzystać z oferty uczelni w Chinach (South University of Science and Technology of China), Izraelu (Sapir College), Kanady (Kwantlen Polytechnic University) oraz USA (Arkansas State University). Kadra również korzysta z ofert programu Erasmus+. Przede wszystkim jednak relacje i doświadczenia z zagranicznymi uczelniami buduje w wyniku realizowanych projektów naukowych i naukowo-dydaktycznych. Dr Alina Landowska współpracuje z dr Bice Della Piana z University of Salerno w zakresie badania moralności liderów biznesowych, a także z dr Ernst von Kimakowitz University of Lucerne w zakresie ewolucji etyki biznesu. Niedawno zakończyła również pobyt badawczy w Tantur Ecumenic Institute w Jerozolimie, University of Notre Dame (USA). Dr Mateusz Felczak realizuje staż badawczy w ramach grantu SONATINA w City University of Hong Kong. Prof. Dorota Ilczuk, realizując projekt CICERONE w ramach Horyzontu 2020, współpracuje m.in. z: prof. Robertem Klosstermanem z University of Amsterdam, prof. Andym Pratem z City University London, prof. Montserratem Pareją z Universitat de Barcelona.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

8.1 Wsparcie osób z niepełnosprawnościami

Uczelnia zapewnia osobom z niepełnosprawnościami wsparcie umożliwiające im podjęcie kształcenia oraz zapewnia równe szanse w trakcie kształcenia. Ważną rolę w tym procesie odgrywa infrastruktura warszawskiego kampusu. Budynek przeszedł audyt przeprowadzony przez specjalistów z Fundacji Integracja. W budynku znajdują się windy, podjazdy oraz toalety dla osób z niepełnosprawnościami. Drzwi w budynku mają oznakowania brajlowskie oraz są wyposażone w system call-hear, ułatwiający dostęp osobom mającym problemy z poruszaniem się. Parking z oznakowanymi miejscami dla osób z niepełnosprawnościami jest bezpłatny. W bibliotece znajduje się:

- stanowisko komputerowe wyposażone w specjalistyczne oprogramowanie (program udźwiękwiający, syntezytor mowy, program powiększający) oraz sprzęt przetwarzający materiały drukowane w cyfrowe
- powiększalnik stacjonarny VISIO+
- brajlowskie mapy kondygnacji budynku uczelni
- stanowisko komputerowe posiadające mysz komputerową myszONkę

Osoby z niepełnosprawnościami mogą ubiegać się o indywidualną organizację studiów, o dostosowanie terminów i form egzaminów do możliwości studenta, o zmianę warunków uczestnictwa w zajęciach i inne udogodnienia zapewniające ich pełny udział w procesie kształcenia. Problemy poszczególnych osób rozwiązywane są w trybie indywidualnym, z zapewnieniem dyskrecji. Opiekę nad osobami z różnymi typami niepełnosprawności sprawuje Centrum Wsparcia i Aktywności, które zajmuje się informowaniem, diagnozowaniem i zapewnieniem studentom odpowiednich form wsparcia np. opiekę asystenta, tłumacza języka migowego lub stenotypisty, instruktora orientacji przestrzennej, konsultacje psychologiczne, wypożyczanie sprzętu specjalistycznego, kserowanie notatek, wsparcie w bibliotece, pomoc w dostępie do literatury specjalistycznej i naukowej, udział w zajęciach językowych i zajęciach z języka polskiego dla osób niesłyszących, udział w zindywidualizowanych zajęciach sportowych, indywidualny tryb zdawania egzaminów oraz bezpłatne wydłużenie seminarium dyplomowego. Centrum wspiera także osoby nieposiadające stosownego orzeczenia o niepełnosprawności, a także kadre dydaktyczną w formie szkolenia wykładowców pracujących ze studentami z niepełnosprawnościami. Centrum Wsparcia i Aktywności otrzymało *Certyfikat obsługi osób z niepełnosprawnością Fundacji Integracja*.

Elementem wsparcia osób z niepełnosprawnościami jest także system stypendiów i dofinansowań oferowanych przez uczelnię. Studenci Uniwersytetu SWPS mogą ubiegać się również o finansowanie zewnętrzne (m.in. z programu aktywny samorząd).

8.2 Kadra

Nauczyciele akademicki dostępni są dla studentów w ramach dyżurów. Po wcześniejszym umówieniu studenci mogą liczyć na konsultacje z pozostałymi wykładowcami. Ważną funkcję pełnią grupy nieformalne, prowadzone m.in. w mediach społecznościowych, administrowane przez poszczególnych pracowników – stanowią one mniej formalne narzędzie wymiany informacji dotyczących studiów, prowadzonych kursów, aktualności kulturalnych, wydarzeń czy doświadczeń zawodowych.

Wykładowcy korzystają z Wirtualnej Uczelni i platform e-learningowych (m.in. Google Classroom i Moodle), które zawierają zarówno narzędzia do komunikacji ze studentami, jak i narzędzia do oceniania postępów studentów i udzielania informacji zwrotnej o osiągnięciach. Wykładowcy zapewniają indywidualną pomoc studentom, którzy potrzebują szczególnego wsparcia, np. osobom po dłuższych nieobecnościach związanych ze stanem zdrowia lub z niepełnosprawnościami. Studentom takim mogą być udzielane dodatkowe konsultacje oraz zadawane dodatkowe zadania. Kadra dydaktyczna wspomaga studentów w procesie uczenia się i weryfikacji zdobytej wiedzy (w czasie zajęć, na dyżurach, ustalonych indywidualnie spotkaniach wykorzystując do tego dostępne środki komunikacji, takie jak email, Wirtualna Uczelnia, Google Meet, Google Classroom, Platforma e-learningowa). Osoby prowadzące zajęcia na kierunku znają także uwarunkowania pracy dydaktycznej z cudzoziemcami.

Kadra kierunku regularnie uczestniczy także w szkoleniach wzmacniających jej umiejętności dydaktyczne i komunikacyjne, które organizowane są m.in. w ramach Tygodnia Kompetencji Dydaktycznych (jest to powtarzana cyklicznie oferta różnorodnych szkoleń i warsztatów skierowana do dydaktyków pracujących na SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym). Warto podkreślić, że w ramach Tygodnia Kompetencji Dydaktycznych szkolenia dla kadry i pracowników uniwersytetu prowadzą też wykładowcy kulturoznawstwa. Dr Sandra Frydrysiak cyklicznie prowadzi warsztaty antydyskryminacyjne, zaś dr Karol Jachymek – warsztaty dotyczące metod i technik kształcenia na odległość, wyzwań dydaktycznych, a także komunikacji ze studentami. Na kierunku o profilu praktycznym wielu wykładowców ma doświadczenie zawodowe związane z pracą warsztatową, dlatego dbają oni w szczególny sposób o zróżnicowanie metod dydaktycznych i dopasowanie ich do potrzeb studentów.

Wykładowcy kierunku angażują się także w działania inicjowane przez studentów. Przykładem jest chociażby działalność Koła Naukowego My Gender, którego opiekunką jest dr Sandra Frydrysiak, czy działalność Koła Naukowego School of Ideas, którego opiekunką jest dr Alina Landowska. Obydwa te przedsięwzięcia wyrosły z inicjatywy studentów kulturoznawstwa, którzy – zainspirowani prowadzonymi na kierunku zajęciami – dostrzegli potrzebę powołania tych organizacji. W ich ramach studenci nie tylko pogłębiają swoją wiedzę na temat problematyki płci czy innowacyjności, ale też – pod opieką wykładowców – podejmują liczne działania i projekty praktyczne (Koło Naukowe My Gender aktywnie prowadzi chociażby profile w mediach społecznościowych, natomiast Koło Naukowe School of Ideas – organizuje spotkania dla studentów młodszych roczników mających na celu wdrożyć ich w proces studiowania). Ponadto dzięki ścisłej współpracy z dydaktykami i władzami uczelni studenci rozwijają swoje umiejętności organizacyjne i przedsiębiorczość. Dzięki współdziałaniu z kadrami dydaktyczną i wsparciu uczelni studenci specjalności Projektowanie innowacji w 2020 roku wzięli ponadto udział w konkursie na dofinansowanie projektów aplikacyjnych w ramach programu „Regionalna Inicjatywa Doskonałości” w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym. Wyróżniający się studenci specjalności *Projektowanie innowacji* uczestniczą też w koordynowanej i organizowanej przez uczelnię studenckiej Akademii Innowacji.

8.3 Wsparcie studentów w aktywności zawodowej

W karierze zawodowej studentów wspiera Biuro Karier. Biuro oferuje studentom doradztwo zawodowe, diagnozę predyspozycji i zainteresowań zawodowych oraz pośrednictwo pracy. Organizuje staże, praktyki, targi pracy, akcje rekrutacyjne, spotkania z pracodawcami. Biuro pomaga w znalezieniu i wyborze najlepszego z perspektywy predyspozycji i planów zawodowych praktykodawcy.

Biuro Karier prowadzi portal z ofertami pracy, praktyk, staży i wolontariatów dostępny przez Wirtualną Uczelnię, a także stronę internetową – <https://kariera.swps.edu.pl/>). Biuro Karier regularnie promuje wśród studentów projekty i inicjatywy zewnętrzne związane m.in. z obszarem m.in. pracy w sektorach kreatywnych, innowacyjności, organizacji wydarzeń kulturalnych etc. Organizuje też warsztaty i spotkania z firmami, które mają też aspekt rekrutacyjny m.in.: Dzień z marką Accenture, warsztaty z zakresu digital marketingu w siedzibie firmy Philips, project management z Royal Bank of Scotland czy praca w międzynarodowym środowisku z Carlson Wagonlit Travel.

Na specjalności **Projektowanie innowacji** pracownicy Biura Karier prowadzą ponadto autorski kurs Mentoring/ Konsultacje zawodowe, mający za zadanie wzmacniać kompetencje zawodowe i bezpośrednio przygotować studentów do wkroczenia na rynek pracy. W ramach tego kursu studenci m.in. rozpoznają swoje preferencje i predyspozycje zawodowe, omawiają wymagania wynikające z dynamicznych zmian środowiska pracy i gospodarki, a także funkcjonowania w świecie VUCA, uczą się sposobów kreowania marki osobistej, poznają zasady regulujące rynek pracy, mapują kompetencje przyszłości oraz – projektując możliwe ścieżki rozwoju zawodowego – rozwijają swoją przedsiębiorczość.

W ramach przedmiotów Metody pracy projektowej (I semestr) i Mentoring / Konsultacje zawodowe (VI semestr) studenci mają również szanse uczestniczyć w testach predyspozycji. Dzięki temu lepiej rozumieją swoje kompetencje zawodowe, a także mogą wyraźnie dostrzec proces, jaki zaszedł w tym obszarze przez cały cykl studiów.

8.4 Kontynuacja nauki

Absolwenci specjalności **Projektowanie innowacji** (studia pierwszego stopnia) mogą kontynuować naukę na studiach drugiego stopnia korzystając z oferty studiów kulturoznawczych (specjalności **Media i kultura cyfrowa** oraz **Menedżer – agent – producent**), a także z oferty innych kierunków dostępnych na SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym. Osoby odpowiedzialne za poszczególne poziomy kształcenia, a także wyspecjalizowani pracownicy działu rekrutacji, udzielają wyczerpującej informacji i wspomagają w dokonaniu właściwego wyboru dalszej ścieżki edukacyjnej (m. in. podczas organizowanych kilka razy w roku Drzwi Otwartych, spotkań kół naukowych lub podczas indywidualnych konsultacji).

8.5 Stypendia, wsparcie i pomoc materialna

Studenci korzystają z pełnego zakresu pomocy materialnej przewidzianego w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, a także z kredytów studenckich zgodnie z ustawą. Pracownicy Centrum Spraw Studenckich i Centrum Wsparcia i Aktywności zapewniają wsparcie przy staraniach o pomoc finansową. Kryteria przyznawania stypendium Rektora dla najlepszych studentów (z uwzględnieniem działalności naukowej, sportowej i społecznej), określone w regulaminie stypendialnym, uwzględniają specyfikę poszczególnych kierunków, zapewniając tym samym proporcjonalny odsetek stypendystów z różnych kierunków. W przypadku studentów zagranicznych, którym nie przysługuje stypendium Rektora dla najlepszych studentów finansowane z dotacji do funduszu pomocy materialnej, uczelnia uruchamia własny fundusz z przeznaczeniem na ten cel. Dzięki temu wartość motywacyjna tego stypendium i związana z nim pomoc materialna są dostępne niezależnie od narodowości i posiadanego obywatelstwa.

Stypendium specjalne przysługuje wszystkim studentom z niepełnosprawnościami. Rozpatrywanie wniosków stypendialnych dokonuje się komisyjnie, przy zaangażowaniu studentów i ich organów przedstawicielskich. Skargi i wnioski rozpatrywane są przez komisje odwoławcze.

Uczelnia świadoma konsekwencji lockdownu związanego z pandemią COVID-19, który wielu studentów pozbawił dochodu pozwalającego płacić czesne, uruchomiła program #wspieraMY. Polega on na stworzeniu specjalnego budżetu pozwalającego zatrudnić studentów, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, i tym samym umożliwić im kontynuowanie studiów.

Formą wsparcia materialnego jest autorski program Mistrzowski Start. Jest on skierowany do najlepszych maturzystów. Zwycięzcy otrzymują nagrodę pokrywającą koszty pierwszego roku studiów na jednym z kierunków objętych programem. Jeśli na wyższych latach utrzymają odpowiednio wysoką średnią ocen, mają szansę uzyskać dofinansowanie na pozostały okres nauki. Wybitni studenci mogą otrzymać też tytuł VIS (Very Important Student) przyznawany osobom, które wyróżniają się na polu naukowym, sportowym, artystycznym lub w działalności społecznej. Tytuł VIS przyznawany jest w czterech kategoriach – VIS Naukowy, VIS Artystyczny, VIS Sportowy i VIS Społeczny.

Uniwersytet SWPS oferuje studentom oraz osobom prowadzącym zajęcia bardzo szerokie **wsparcie psychologiczne i poradnictwo zawodowe** (np. Biuro Karier – studenci, zespół doradców dydaktycznych – kadra dydaktyczna). Przy Uniwersytecie działa Klinika Terapii Poznawczo-Behawioralnej, która stanowi akademicką poradnię psychologiczną dla studentów. Każdemu studentowi przysługuje bezpłatna wizyta (studentowi z niepełnosprawnością do 12 wizyt). Za zgodą studenta, informacje o jego sytuacji mogą zostać przekazane do Centrum Wsparcia i Aktywności, co skutkuje przyznaniem mu wsparcia ze strony uczelni np. w formie dalszych bezpłatnych spotkań terapeutycznych, indywidualnej organizacji zajęć lub zaliczeń. Pomoc psychologiczna okazała się szczególnie istotna w okresie pandemii, kiedy ze względu na trudną sytuację studenci mogli liczyć na wsparcie specjalistów.

8.6 Obsługa administracyjna, rozpatrywanie skarg i wniosków

Za obsługę spraw studentów odpowiedzialne jest Centrum Spraw Studenckich, w którym pracują wykwalifikowani pracownicy doświadczeni w rozwiązywaniu bieżących problemów i wspieraniu studentów. Studenci mogą kontaktować się z Centrum osobiście, telefonicznie oraz za pośrednictwem kanałów elektronicznych, pośród których kluczowy jest portal Wirtualna Uczelnia. Portal ten stanowi źródło informacji istotnych z punktu widzenia studentów (takich jak regulaminy, wzory dokumentów), umożliwia przekazywanie bieżących informacji związanych z funkcjonowaniem uczelni, posiada także wbudowany system składania i rozpatrywania podań.

Rozpatrywaniem skarg i wniosków studentów oraz podejmowaniem decyzji w sprawach bardziej złożonych (m.in. związanych z dydaktyką lub indywidualnymi decyzjami w sprawach studenckich) zajmują się koordynatorzy specjalności. Kwestie wykraczające poza kompetencje koordynatora specjalności są rozstrzygane przez Dziekana i Prodziekanów WNH w Warszawie, w porozumieniu z Kierownikiem Katedry Kultury i Mediów.

Decyzje w sprawach studenckich podejmowane są w terminie nie dłuższym niż 30 dni od złożenia podania czy skargi. Rzeczywisty termin rozpatrywania spraw zależy od stopnia złożoności problemu, niemniej dzięki efektywnej współpracy koordynatorów i Centrum Spraw Studenckich większość spraw rozwiązywana jest znacznie szybciej.

8.7 Bezpieczeństwo studentów, przeciwdziałanie dyskryminacji i przemocy

Kwestie odpowiedzialności i bezpieczeństwa studentów na Uniwersytecie SWPS regulowane są głównie przez ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Regulamin Studiów oraz przepisy w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej obowiązujące na uczelni. Procedury postępowania w przypadku zagrożenia opisuje dokument „Procedura zapewnienia bezpieczeństwa w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym”, stanowiącą załącznik do Regulaminu porządkowego Uniwersytetu SWPS. W dokumencie wskazane są sposoby kontaktu (numery alarmowe oraz adres mailowy), które pozwalają na uzyskanie połączenia z pracownikiem przeszkolonym w zakresie procedury lub pracownikiem ochrony w przypadku awarii, naruszenia norm społecznych, problemów zdrowotnych dotyczące zdrowia fizycznego lub zdrowia psychicznego. W szczególnych przypadkach możliwe jest skorzystanie z pomocy psychologa, interwenta kryzysowego w Centrum Pomocy i Aktywności.

SWPS Uniwersytetowi Humanistycznospołecznemu, jako społeczności akademickiej, zależy również na tym, aby uczelnia stanowiła bezpieczną i przyjazną przestrzeń dla każdego, w której priorytetem jest nauka, przekazywanie wiedzy, wymiana poglądów oraz budowanie i promowanie właściwych postaw i wartości. Dlatego właśnie na uniwersytecie nieakceptowane są żadne formy dyskryminacji ze względu na różnice, w szczególności dotyczące płci, narodowości, religii lub wyznania, orientacji psychoseksualnej, jakichkolwiek form niepełnosprawności, poglądów politycznych, przekonań i światopoglądów, wykształcenia, pochodzenia społecznego i inne. Jeśli normy te zostaną naruszone, studenci i studentki mogą zgłosić niewłaściwe zachowanie ekspertce ds. przeciwdziałania molestowaniu i dyskryminacji z pomocą specjalnie zaprojektowanego w tym celu formularza. Funkcję tę na SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym pełni dr Małgorzata Eysymontt – specjalistka z zakresu prawa rodzinnego i Unii Europejskiej.

8.8 Współpraca z samorządem

W uczelni funkcjonuje Samorząd Studencki, którego władze aktywnie włączają się w życie Uniwersytetu poprzez udział w posiedzeniach organów uczelni oraz animowanie życia studenckiego. Przedstawiciele Samorządu uczestniczą w procesie tworzenia i udoskonalenia oferty programowej, a także różnorodnych form wsparcia: zasiadają w różnych gremiach decyzyjnych, pełnią też funkcję doradczą, między innymi opiniują nowe programy studiów. Uczelnia aktywnie działa na rzecz zapewnienia studentom możliwości realizacji uprawnień wynikających z ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Dzięki obecności w mediach społecznościowych kontakt Samorządem Studenckim jest niezwykle ułatwiony, z czego chętnie korzystają studenci chcący w aktywny sposób tworzyć zaangażowaną społeczność SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego.

8.9 Rozwój i doskonalenie form wsparcia studentów

Monitorowanie, ocena i doskonalenie form i metod wsparcia dla studentów w procesie uczenia się leżą w gestii władz Uniwersytetu SWPS (poprzez Dział Komunikacji i Obsługi, któremu podlega Centrum Spraw Studenckich) oraz władz Wydziału (w szczególności Kolegium Wydziału, Prodziekana do spraw dydaktycznych, Prodziekana do spraw studenckich, Komisji ds. jakości kształcenia, Komisji ds. strategii). W procesie tym uczestniczą także studenci – mają możliwość zgłaszania uwag i propozycji usprawnień w trybie ciągłym do Centrum Spraw Studenckich oraz koordynatorów, którzy odbywają systematyczne spotkania z pracownikami odpowiedzialnymi za obsługę studentów.

Warto podkreślić, że studenci i studentki kulturoznawstwa mogą również zwrócić się z prośbą o wsparcie do Prodziekana ds. Studenckich. Do zadań Prodziekana należy m. in. zapewnienie wsparcia studentom w przypadku wypadków losowych, które utrudniły bądź uniemożliwiły regularne uczestnictwo w zajęciach; wspieranie inicjatyw naukowych i społecznych studentów, mających na celu ich rozwój w ramach organizacji studenckich; pośredniczenie w kontaktach między studentami a wykładowcami, w tym pomoc w rozstrzygnięciu sporów; wspieranie rozwoju wybitnych studentów.

Od roku akademickiego 2020/2021 na uczelni wdrażane są nowe procedury ewaluacji dydaktyki (współfinansowane w ramach Zintegrowanego programu rozwoju SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego), które w znaczący sposób poprawiły zarówno jakość, jak i stopę zwrotu ankiet studenckich. Kadra dydaktyczna oceniana jest przez studentów po każdym zakończonym kursie. Informacje te wykorzystywane są systematycznie zarówno przez same osoby prowadzące zajęcia, jak też pracowników i pracowniczki odpowiedzialne za monitorowanie jakości kształcenia w celu stałego podnoszenia poziomu realizowanej w uczelni dydaktyki. Co dwa lata, w raporcie aktywności akademickiej, weryfikowany jest również poziom rozwoju kompetencji dydaktycznych poszczególnych dydaktyków zatrudnionych na etacie.

W roku 2021 zakończyło się finansowane ze środków unijnych badanie efektywności komunikacji studentów i studentek z nauczycielami i nauczycielkami akademickimi oraz biurami obsługi studiów. Obszerny raport stanowi cenny materiał do realizacji kolejnych działań na rzecz podnoszenia jakości wsparcia.

8.10 Inne możliwości rozwoju

Studentom specjalności **Projektowanie innowacji** transfer na rynek pracy ułatwia także specjalnie zaprojektowany program tego kierunku. Podczas całego procesu studiowania studenci przygotowują kilka projektów semestralnych (a także projekt dyplomowy), przy ich realizacji współpracując z ekspertami ze środowiska zawodowego, a także z instytucjami zewnętrznymi. Studenci, po ukończeniu studiów, posiadają zatem bogate portfolio zrealizowanych działań i projektów, poświadczone przez Dziekana Wydziału Nauk Humanistycznych w Warszawie i koordynatorów kierunku w formie dyplomu (a także zaświadczeń potwierdzających odbycie praktyk). Dokumentacja ta stanowi ważne świadectwo dla przyszłych pracodawców.

Ponadto, studenci są angażowani w działalność Koła Naukowego SOI, którego celem jest nie tylko pogłębianie wiedzy i umiejętności, ale także inicjowanie i realizowanie interdyscyplinarnych projektów o charakterze kulturowym, społecznym i/lub biznesowym z udziałem partnerów zewnętrznych, organizowanie wykładów, dyskusji i warsztatów z zaproszonymi gośćmi, czy udział w konferencjach i zjazdach naukowych. Podejmowanie realnych problemów i poszukiwanie rozwiązań w formie wspólnych projektów, daje im możliwości nawiązania relacji z potencjalnymi pracodawcami.

Dodatkowo studenci wszystkich specjalności mogą korzystać z szerokiej oferty publikacji, wykładów i prelekcji (co ważne, dostępnych bez ograniczeń w formie online) oraz webinarów organizowanych m.in. w ramach **Strefy kultur**, **Strefy zarządzania**, a także **Strefy designu Uniwersytetu SWPS**. Udział w tych działaniach, a także możliwa współpraca z centrami badawczymi, ułatwiają studentom weryfikację posiadanej wiedzy i kompetencji oraz zdobycie nowych praktycznych umiejętności. W konsekwencji w świadomy sposób mogą oni podjąć odpowiednią decyzję dotyczącą wyboru dostosowanej do ich potrzebowania ścieżki kariery.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

9.1 Informacja o studiach

Uniwersytet SWPS od lat stosuje standard, zgodnie z którym informacje o kształceniu powinny być dostępne w internecie dla osób zainteresowanych (ogólnodostępny portal swps.pl, media społecznościowe, portal Wirtualna Uczelnia dostępny dla studentów i pracowników). Dużą wagę przykładają do aktualności danych, dlatego są powołane osoby odpowiedzialne za monitorowanie kompletności i aktualności materiałów.

Ogólnodostępny portal swps.pl (nowa odsłona dostępna od października 2021) umożliwia każdemu m.in. dostęp do: 1) informacji o uczelni (w tym strategię i statut Uniwersytetu SWPS); 2) oferty dydaktycznej ze szczegółowym opisem i programami studiów, zasadami rekrutacji, opłatami za studia wraz z informacją o możliwym finansowym wsparciu. Kandydat przez stronę może też umówić się na konsultację z ekspertem z Działu Rekrutacji, który w trakcie spotkania online odpowie na pytania; 3) informacji dla osób z niepełnosprawnościami, w tym o formach wsparcia (również finansowego), zakresu dostosowania infrastruktury do potrzeb tych osób, opinii osób z niepełnosprawnościami, które podjęły studia na Uniwersytecie SWPS, 4) informacje dla obcokrajowców, w tym zasady legalizacji pobytu i możliwości zakwaterowania w Warszawie. Portal swps.pl dostępny jest również w wersji anglojęzycznej.

Wirtualna Uczelnia, wewnętrzny portal dla studentów i pracowników, jest głównym źródłem informacji i portalem komunikacyjnym. W systemie tym studenci i pracownicy mają dostęp do kalendarza akademickiego, planu zajęć, sylabusów, panelu wystawionych ocen cząstkowych i końcowych, materiałów do zajęć, regulaminów (Regulaminu studiów, Zasad studiowania, Szczegółowych zasad dotyczących przebiegu seminarium dyplomowego, składania prac dyplomowych i egzaminu dyplomowego), informacji o: wykładowcach (m.in. terminach i miejscach dyżurów, adresach mailowych, planach zajęć), uczelnianych jednostkach i organizacjach (m. in. Centrum Spraw Studenckich, Biurze Karier, Bibliotece, organizacjach studenckich, Samorządzie Studenckim), stypendiach czy informacji o wsparciu dla osób z niepełnosprawnościami (Biuro Pomocy i Aktywności). W portalu działają też aplikacje do komunikacji między studentem a uczelnią: Podania i Kontakt. Wszelkie zmiany podejmowane na rzecz poprawy jakości uczelnianych mediów poprzedzone są prowadzonymi na szeroką skalę badaniami oczekiwań użytkowników i analizami UX.

Uniwersytet SWPS publikuje także informacje w Biuletynie Informacji Publicznej, na własnej stronie podmiotowej https://uniwersytet_swps.bip.gov.pl/. Zakres informacji zamieszczonych w BIP odpowiada wymogom określonym w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom studentek i studentów na bardziej aktywizujące formy rekrutacji od roku akademickiego 2020/2021 funkcjonuje również Kółko Projektowania Usług i Innowacji, w ramach którego nagrywane są rozmowy, które przybliżają studentom charakter studiów i praktyczny wymiar specjalności. W spotkaniach można wziąć udział na żywo, ale również zapoznać się z nimi post factum. W trakcie rekrutacji na rok akademicki 2021/2022 nagrano 3 rozmowy, podczas których kadra specjalności przybliżyła realia projektowania usług i innowacji, w którym się specjalizuje. Były to usługi miejskie (Martyna Obarska), projektowanie przyszłości (dr Sandra Frydrysiak wraz z Kubą Piwowarem – wykładowcą SOI, ale również praktykiem), projektowanie w środowisku biznesowym (dr Alina Landowska wraz z Grzegorzem Wierchowcem – partnerem w Qualia. Zwinne Badania). Informacje

o Kółku zostały szeroko rozdystrybuowane kanałami promocyjnymi Działu Marketingu SWPS i są do dzisiaj dostępne na kanale uczelni na Youtube. O realiach pracy projektowej i o potencjale zawodowym wiedzy z obszaru kulturoznawstwa kadra Uniwersytetu SWPS opowiada również podczas podcastów realizowanych w Strefie Kultur Uniwersytetu SWPS w cyklu Rozmowy Kulturalne, które są dostępne na platformach Spotify, Podcasts Apple, Lecton i na stronie uczelni.

9.2 Jakość informacji o studiach

Publikowane informacje są regularnie aktualizowane w ramach zadań wyspecjalizowanych działów – Centrum Prasowego, odpowiadającego za działania PR, Działu Marketingu, odpowiadającego za tworzenie i redagowanie treści na stronie internetowej Uczelni, oraz Działu Komunikacji i Obsługi, odpowiadającego za tworzenie i aktualizowanie Wirtualnej Uczelni z uwzględnieniem potrzeb różnych grup odbiorców. Pracownicy odpowiedzialni za te zadania aktywnie monitorują komunikację z osobami korzystającymi z tych materiałów pod kątem oceny kompletności i aktualności materiałów, a następnie szybko reagują na ewentualne niedobory. Takiemu podejściu sprzyja duża aktywność uczelni w mediach społecznościowych, których znaczenie w komunikacji z interesariuszami systematycznie rośnie.

Regularnie podejmowane są też prace nad przeglądem i badaniem potrzeb użytkowników poszczególnych kanałów komunikacji i projektowaniem aktualizacji odpowiadających tym potrzebom. Niedawno zaktualizowany został projekt treści i wyglądu Wirtualnej Uczelni, wprowadzono nowe systemy powiadomień automatycznych. W nowym roku akademickim ukończymy prace nad Wyszukiwarką Bazy Wiedzy dla studentów oraz aplikacją mobilną WU. W badaniach z udziałem studentów regularnie wypracowywane są nowe formy komunikacji dwustronnej oraz nowe formy dostarczania potrzebnych informacji. W 2021 została również starannie przebudowana strona kierunku Projektowanie innowacji.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Doskonalenie jakości kształcenia to jeden z celów Uniwersytetu SWPS wpisanych do strategii „My, Uniwersytet” (cel 1.a: Doskonalenie jakości kształcenia na istniejących kierunkach studiów). Jego osiągnięciu służą liczne inicjatywy usprawniające oraz wspierające uczelniany system zapewniania jakości kształcenia, którego funkcjonowanie gwarantuje stosowny zapis w Statucie uczelni, a za którego doskonalenie i funkcjonowanie odpowiada Pełnomocnik Prorektorki ds. Dydaktyki w Zakresie Jakości Studiów. Zgodnie ze statutem odpowiedzialność za wdrażanie właściwych rozwiązań projakościowych na poziomie wydziału spoczywa na Dziekanie. Wsparcie Dziekanowi zapewniają Prodziekan ds. dydaktycznych oraz Prodziekan ds. studenckich, a także – na zasadzie głosu doradczego – Kolegium Wydziału, w zakresie zarządzania procesem dydaktycznym i doskonalenia jakości dydaktyki. Kolegium Wydziału Nauk Humanistycznych w Warszawie, korzystając ze swej prerogatywy, powołało Komisję ds. jakości kształcenia. Dziekan podjął decyzję również o powołaniu dwóch pełnomocników: Pełnomocnika Dziekana ds. praktyk zawodowych oraz Pełnomocnika ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Osobami operacyjnymi odpowiedzialnymi za organizację dydaktyki na poszczególnych kierunkach (m.in. przygotowywanie obsady, weryfikację siatek zajęć, archiwizację egzaminów i prac zaliczeniowych, indywidualizację ścieżek kształcenia) są koordynatorzy kierunków, którzy mają codzienny, bezpośredni kontakt zarówno ze studentami, jak i kadrą dydaktyczną. W pełnieniu funkcji koordynatorów kierunków wspiera pracownik Biura Dziekana, Specjalista ds. dydaktycznych, współpracujący ściśle z Centrum Spraw Dydaktycznych i Centrum Spraw Studenckich, pełniącymi ważną rolę przy monitorowaniu jakości kształcenia i wdrażaniu systemowych rozwiązań.

10.1 Doskonalenie programu studiów

Proces doskonalenia programów studiów przewiduje dwie ścieżki. Pierwsza z nich wynika z obowiązku dostosowania programów do zmieniających się ram formalno-prawnych (ministerialnych bądź uczelnianych), zarządzany jest przez Prorektorki ds. dydaktyki. Kontekst zmian oraz sposób ich wdrożenia dyskutowane są na regularnych spotkaniach Prorektorki z Dziekanami. Następnie wypracowane rozwiązania omawiane są w trakcie spotkań Prorektorki z Prodziekanami ds. dydaktycznych, których zadaniem jest implementacja rozwiązań w poszczególnych programach studiów.

Druga ścieżka związana jest z ewaluacją programu pod kątem: 1) osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się, 2) aktualności wiedzy teoretycznej oraz metod i praktyk badawczych, 3) zgodności z oczekiwaniami otoczenia społeczno-gospodarczego. Doskonalenie programów koordynowane jest na poziomie wydziału przez Komisję ds. jakości kształcenia, a prowadzone na kierunku przez zespół powołany przez Kierownika Katedry. Zespół projektuje zmiany programu, korzystając z 1) raportów powstałych w oparciu o dane uzyskane dzięki dostępnym narzędziom i procesom, pozwalającym monitorować jakość kształcenia (m.in. ewaluacji zajęć, hospitacji zajęć, weryfikacji rozkładu ocen końcowych, weryfikacji sylabusów, przeglądu prac zaliczeniowych i dyplomowych); 2) metod diagnozowania oczekiwań rynku pracy, kandydatów czy otoczenia społecznego (wywiady indywidualne i grupowe, ankiety), a także 3) rozwiązań, pozwalających śledzić losy absolwentów. Inicjatorami doskonalenia programów mogą być również wykładowcy i studenci, z którymi Koordynator kierunku regularnie się spotyka.

Niezależnie od rodzaju intencji doskonalenia programu jego nowa postać jest zatwierdzana w sposób formalny, zgodny z procedurą zatwierdzoną przez Prorektorkę ds. dydaktyki. Dziekan, po zaopiniowaniu programu przez Kolegium Wydziału kieruje wniosek do Rektora z prośbą o dalsze procedowanie. Po wyrażeniu przez Rektora zgody na zakres proponowanych zmian dokumentacja kierowana jest do Centrum Spraw Dydaktycznych, które dokonuje oceny formalno-prawnej. Zweryfikowany program przekazywany jest na ręce Samorządu Studentów, który wyraża swą opinię w drodze uchwały. Po ustosunkowaniu się przez Koordynatora kierunku do opinii Samorządu Studentów, Dziekan kieruje aktualną wersję programu do Rektora, wnioskując o zatwierdzenie. Finalnie program studiów podlega akceptacji Senatu Uniwersytetu SWPS.

Od września 2021 roku prace nad tworzeniem i doskonaleniem oferty dydaktycznej wspiera Pełnomocnik Prorektorki ds. Dydaktyki w zakresie programów studiów.

10.2 Zapewnienie jakości kształcenia

Działania na rzecz jakości kształcenia mają dwójaki charakter: kontrolny oraz wspierający. Służą zatem nie tylko weryfikacji jakości prowadzonej dydaktyki, ale również popularyzowaniu dobrych praktyk i dbaniu o rozwój kompetencyjny kadry dydaktycznej. Działania projakościowe na poziomie wydziału koordynuje Komisja ds. jakości kształcenia powołana przez Kolegium Wydziału do kompleksowego działania na rzecz jakości kształcenia na WNH, rozumianego jako analiza i weryfikacja jakości kształcenia na kierunkach prowadzonych przez Wydział oraz projektowanie i rekomendowanie rozwiązań organizacyjnych i programowych, mających na celu podnoszenie tejże jakości. Do zadań Komisji określonych w jej regulaminie należy m.in.: monitorowanie działania procedur zgodnych z ogólnouczelnianym systemem zapewniania jakości kształcenia na Uniwersytecie SWPS; analizowanie skuteczności narzędzi i strategii służących zapewnianiu jakości kształcenia; monitorowanie procesu tworzenia i publikowania sylabusów uwzględniające zarówno terminowość ich publikacji, jak i poprawność formalną oraz jakość merytoryczną, doskonalenie zasad oraz sposobu organizacji praktyk zawodowych oraz zasad ich rozliczania. Komisja dokonuje regularnej oceny jakości kształcenia poprzez: analizę wyników ankiet ewaluacyjnych zajęć, raportów z hospitacji, weryfikację rozkładu ocen końcowych, przegląd sylabusów, prac zaliczeniowych i dyplomowych. Dzięki temu, że w Komisji zasiadają osoby odpowiedzialne za koordynowanie dydaktyki na poszczególnych kierunkach, posiedzenia dają możliwość dzielenia się problemami i wspólnego wypracowywania rozwiązań, które następnie w postaci dobrych praktyk są popularyzowane na wydziale.

Katedra Kultury i Mediów jest platformą integracji i współpracy nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunkach zakotwiczonych w naukach o kulturze i religii oraz naukach o mediach i komunikacji społecznej. Z początkiem każdego semestru odbywają się spotkania kadry z koordynatorami kierunków, podczas których dyskutowane są wymogi formalne, techniczne i uwarunkowania zewnętrzne, w jakich powinny odbywać się zajęcia. Ponadto, omawiana jest specyfika kierunków i grup studiujących na poszczególnych latach. Takie działanie służy wyrównywaniu wiedzy pracowników na temat dydaktyki prowadzonej w Katedrze. Nauczyciele akademicy mają także możliwość, by wymienić się doświadczeniami dydaktycznymi oraz podzielić wątpliwościami i sugestiami dotyczącymi realizacji programów studiów. W ten sposób tworzy się platforma do podejmowania inicjatyw oddolnych związanych z zapewnieniem jakości kształcenia.

W trosce o jakość kształcenia po wprowadzeniu lockdownu na skutek zagrożenia wirusem SARS-CoV-

2 Uniwersytet SWPS, przechodząc na kształcenie zdalne synchroniczne, niezwłocznie powołał ogólnouczelniane i wydziałowe Zespoły ds. nauczania online, których zadaniem było koordynowanie i kontrolowanie sposobu realizacji efektów uczenia się, wsparcie technologiczne i metodyczne dydaktyków przechodzących na tryb zdalny. Powstał również Zespół ds. oceny sumarycznej efektów uczenia się zdobywanych w kształceniu online, który wypracował rozwiązania zgodne z regulacjami prawnymi umożliwiające przeprowadzenie sesji egzaminacyjnej, a także egzaminów dyplomowych przy zachowaniu obowiązujących standardów. W prace zaangażowany był również Samorząd Studentów. Z myślą o jakości kształcenia stworzona została netykieta, mająca sprzyjać tworzeniu odpowiednich warunków do nauki podczas zajęć synchronicznych. Wiele innowacyjnych rozwiązań zyskało uznanie w gremiach interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych oraz zostało bardzo wysoko ocenione.

Do najważniejszych działań weryfikujących i wspierających jakość kształcenia należą:

- **Ewaluacja zajęć.** Prowadzona jest przed końcem każdego semestru i ma postać anonimowych ankiet wypełnianych przez studentów na urządzeniach mobilnych (telefonach, tabletach, laptopach). Zawierają one pytania zamknięte dotyczące oceny zaangażowania studenta w naukę przedmiotu; poziomu zadowolenia z zajęć; stopnia, w jakim zajęcia poszerzyły wiedzę i/lub umiejętności; sposobu organizacji zajęć oraz otwarte, pozwalające na swobodną wypowiedź na temat tego, co studentowi najbardziej się w zajęciach podobało, a co w jego ocenie warto byłoby skorygować. Indywidualne wyniki ankiet udostępniane są samym wykładowcom, a ich zbiorcze opracowanie – Prorektorce ds. dydaktyki oraz odpowiednim Dziekanom, a także koordynatorom kierunków. Wyniki ankiet pełnią istotną rolę przy przygotowywaniu obsady przedmiotów na kolejny rok akademicki, służą weryfikacji istotności i przydatności przedmiotu, mogą skłonić do podjęcia stosownych działań wyjaśniających i naprawczych. Są uwzględniane przy wyznaczaniu zajęć do hospitacji oraz przy wystawianiu okresowej oceny nauczycielom akademickim
- **Procedura antyplagiatowa.** Wdrożona została zgodnie z Zarządzeniem Rektora 57/2018 i Regulaminem określającym zasady funkcjonowania ASAP (Akademicki System Archiwizacji Prac). Wszystkie prace dyplomowe są badane pod kątem nieuprawnionych zapożyczeń z wykorzystaniem, zarówno za pomocą systemu Antyplagiat jak i JSA. Losowo sprawdzane pod kątem nielegalnych zapożyczeń są również prace zaliczeniowe.
- **Hospitacja zajęć.** Prowadzona jest z wykorzystaniem zestandaryzowanej formuły (opracowane zostały: metoda, scenariusz hospitacji oraz arkusze hospitacji). Prowadzone są na zasadzie życzliwej obserwacji, a prowadzącemu zajęcia przekazywana jest rzeczowa i prorozwojowa informacja zwrotna.
- **Metody dydaktyczne.** Wiele uwagi przywiązuje się do metod kształcenia w sali zajęciowej, jak i na odległość. W tworzenie kafeterii metod zaangażowani są zawodowi metodycy, którzy odpowiadają również za podnoszenie kompetencji dydaktycznych kadry w ramach cyklicznych szkoleń.

Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów

Analiza SWOT programu studiów

	POZYTYWNE	NEGATYWNE
Czynniki wewnętrzne	<p>Mocne strony</p> <p><i>należy wskazać nie więcej niż pięć najważniejszych atutów kształcenia na ocenianym kierunku studiów</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Wysoki poziom nauczania, poświadczony opiniami studentów, absolwentów oraz pracodawców i regularnie monitorowany poprzez system oceny jakości kształcenia.• Wykwalifikowana kadra z szerokim doświadczeniem dydaktycznym i zawodowym.• Warunki infrastrukturalne do realizacji dydaktyki na odpowiednim poziomie i z wykorzystaniem innowacyjnych form dydaktycznych.• Wysoki poziom współpracy z otoczeniem zewnętrznym oraz doświadczenie w realizacji projektów z interesariuszami zewnętrznymi.• Instytucjonalna zdolność do szybkiego dostosowania się do zmieniających się warunków (jak w wypadku pandemicznego kryzysu sanitarnego).	<p>Słabe strony</p> <p><i>należy wskazać nie więcej niż pięć najpoważniejszych ograniczeń utrudniających realizację procesu kształcenia i osiąganie przez studentów zakładanych efektów uczenia się</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Łączenie przez studentów pracy zarobkowej ze studiami przekłada się na zróżnicowanie poziomu dostępności i zaangażowania w projekty w trakcie studiów.• Cząso- i kosztochłonności procesu dydaktycznego opartego na formule warsztatowej i projektowej.• Duży wymiar godzinowy praktyk uwzględniony w programie studiów i wymagany przepisami jest trudny do pogodzenia z obowiązkami zawodowymi pracujących studentów• Trudności organizacji pracy zespołu dydaktyków składającego się w części z praktyków łączących działalność na uczelni z innymi zobowiązaniami zawodowymi.

<p>Czynniki zewnętrzne</p>	<p>Szanse</p> <p><i>należy wskazać nie więcej niż pięć najważniejszych zjawisk i tendencji występujących w otoczeniu uczelni, które mogą stanowić impuls do rozwoju kierunku studiów</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Rosnące zapotrzebowanie rynku pracy na specjalistów łączących humanistyczną wiedzę akademicką z doświadczeniem praktycznym. • Wzrost znaczenia na rynku pracy umiejętności miękkich, w tym związanych z pracą w międzykulturowych i transdyscyplinarnych zespołach. • Możliwość finansowania projektów rozwojowych (wsparcie karier studentów, szkolenie kadry, rozbudowa systemów IT) poprzez programy oferowane uczelniom w drodze konkursowej (np. Zintegrowany Program Rozwoju Uczelni). • Możliwości tworzenia sieci współpracy generowane przez praktyków prowadzących zajęcia i włączających studentów do projektów zewnętrznych, realizowanych przez biznes, instytucje publiczne i trzeci sektor. • Zaangażowanie w ramach kierunku do współpracy interesariuszy i podmiotów zewnętrznych stwarza możliwość dalszego doskonalenia programu studiów i sposobów jego realizacji. 	<p>Zagrożenia</p> <p><i>należy wskazać nie więcej niż pięć czynników zewnętrznych, które utrudniają rozwój kierunku studiów i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Pogorszenie się sytuacji materialnej studentów i kryzys społeczno-gospodarczy przekładają się na mniejszą gotowość studentów do wyboru płatnych kierunków studiów. • Wynikające z uwarunkowań formalnych ograniczenie możliwości dynamicznej zmiany programów kształcenia, co jest istotne z punktu widzenia kierunku praktycznego i dopasowania programu do potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego. • Konieczność pokonywania stereotypów społecznych dotyczących wyboru kierunku humanistycznego jako niedającego stabilnej pozycji na przyszłym rynku pracy.
-----------------------------------	--	--

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny

03-815 Warszawa, ul. Prosta 46 00-809 9/31

tel. 22 517 99 00, fax 22 517 99 01

NIP: 118-0157-245

023

(Pieczęć uczelni)

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny

Wydział Nauk Humanistycznych w Warszawie

Dziekan

dr hab. Marcin Jacoby, prof. Uniwersytetu SWPS

748

.....
(podpis Dziekana/Kierownika jednostki)

.....
(podpis Rektora)

Warszawa, dnia 01.10.2011

.....
(miejsowość)

Część III. Załączniki

Lista załączników:

Załącznik 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów

Załącznik 2. Materiały uzupełniające (załączniki w formie cyfrowej)

- Załącznik 2.1 Programy studiów
- Załącznik 2.2 Obsada zajęć
- Załącznik 2.3 Harmonogramy zajęć
- Załącznik 2.4 Charakterystyka nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia
- Załącznik 2.5 Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności
- Załącznik 2.6 Charakterystyka wyposażenia sal wykładowych, pracowni, laboratoriów i innych obiektów, w których odbywają się zajęcia
- Załącznik 2.7 Wykaz prac dyplomowych

Załącznik 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów

Tabela 1. Liczba studentów ocenianego kierunku

Poziom studiów	Rok studiów	Studia stacjonarne	
		Dane sprzed 3 lat (2017/2018)**	Bieżący rok akademicki (2020/2021)*
I stopnia	I	19	17
	II	brak	13
	III	brak	23
Razem:		19	53

* Stan danych z 31 grudnia 2020 r.

** Stan danych z 31 grudnia 2017 r.

Tabela 2. Liczba absolwentów ocenianego kierunku w ostatnich trzech latach poprzedzających rok przeprowadzenia oceny:

Poziom studiów	Rok ukończenia	Studia stacjonarne	
		Liczba studentów, którzy rozpoczęli cykl kształcenia kończący w danym roku	Liczba absolwentów w danym roku
I stopnia	2020/2021	28	13
	2019/2020	19	3
	2018/2019	brak	brak
Razem:		47	16

Tabela 3. Wskaźniki dotyczące programu studiów na ocenianym kierunku studiów, poziomie i profilu określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów ((Dz. U. poz. 1861 z późn. zm.).

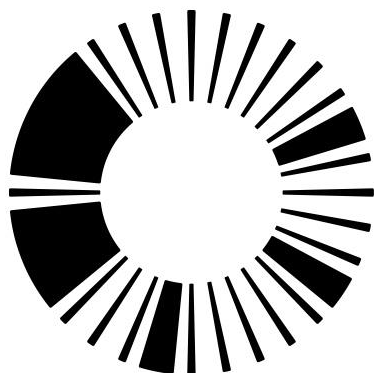
Nazwa wskaźnika	Liczba punktów ECTS/Liczba godzin forma stacjonarna
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	6 semestrów 180 ECTS
Łączna liczba godzin zajęć	1719 godzin
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	ponad 90 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	ponad 90 ECTS

Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	co najmniej 5 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	56 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym	32 ECTS
Wymiar praktyk zawodowych	960 godzin
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	60 godzin
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
1. łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	24 godziny
2. łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	nie dotyczy

Tabela 4. Zajęcia lub grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć stacjonarne	Liczba punktów ECTS
Antropologia w biznesie. Realizacja projektu	warsztaty	45	2
Etnografia w organizacji: komunikowanie	warsztaty, konwersatorium	45	4
Etnografia w organizacji: kreowanie	warsztaty	60	5
Innowacyjność	wykład, warsztaty	45	4
Media Lab	warsztaty, ćwiczenia	60	5
Mentoring / Konsultacje zawodowe	seminarium	30	2
Metodologia badań	wykład, ćwiczenia	60	6
Metody badawcze w biznesie	wykład, warsztaty	90	7
Metody pracy projektowej	ćwiczenia	60	5
Miasto w działaniu	wykład, konwersatorium, warsztaty	75	5
Nowa humanistyka. Realizacja projektu	warsztaty	45	2

Nowa humanistyka. Scenariusze współpracy	warsztaty	75	7
Potrzeby, praktyki, zastosowania	konwersatorium, wykład, ćwiczenia	75	7
Praktyka zawodowa	praktyki	960	32
Projekt dyplomowy	projekt	30	6
Projektowanie przyszłości. Realizacja projektu	warsztaty	45	2
Przestrzeń publiczna. Praktyki	warsztaty, konwersatorium	45	4
Przestrzeń publiczna. Realizacja projektu	warsztaty	45	2
Razem:		1890	107

**Uniwersytet
SWPS**